

SEANCES DU MERCREDI 2 FEVRIER 1994
VERGADERINGEN VAN WOENSDAG 2 FEBRUARI 1994

MATIN

SOMMAIRE:

CONGES:

Page 1025.

INTERPELLATIONS (Demandes):

Page 1025.

M. Didden au ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur «la politique en matière de réfugiés».

M. Cuyvers au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture sur «le gavage des canards dans notre pays».

M. Bock au Premier ministre sur «la dissolution du troisième régiment des Chasseurs ardennais à Vielsalm, le retrait du groupe CVRT à Arlon des ordres de bataille des forces armées belges et les menaces de désertification des régions rurales de notre pays».

M. Loones au Premier ministre sur «le récent remaniement ministériel, qui a fait suite à la démission de M. le Vice-Premier ministre Coëme».

M. Dierickx au Premier ministre sur «une réorientation éventuelle du fonctionnement du Comité supérieur de contrôle».

M. de Donnée au Premier ministre sur «les conséquences du remaniement ministériel du 23 janvier 1994 pour la continuité, l'efficacité et la crédibilité de l'action du Gouvernement».

M. De Croo au Premier ministre sur «le manque de crédibilité de l'équipe ministérielle de nouveau remaniée, pour ce qui est de la situation socio-économique».

M. Van Hooland au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur «la privatisation et la gestion de Belgacom».

M. Van Hooland au Vice-Premier ministre et ministre du Budget sur «la politique de privatisation et la maîtrise des dépenses publiques, à l'occasion de la privatisation annoncée de Belgacom».

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1993-1994
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1993-1994

OCHTEND

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 1025.

INTERPELLATIES (Verzoeken):

Bladzijde 1025.

De heer Didden tot de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over «het vluchtelingenbeleid».

De heer Cuyvers tot de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw over «het gedwongen voederen van eenden in ons land».

De heer Bock tot de Eerste minister over «de ontbinding van het derde regiment Ardense Jagers te Vielsalm, de terugtrekking van de CVRT-groep te Aarlen uit de slagorde van de Belgische strijdkrachten en de dreigende ontvolking van het platteland».

De heer Loones tot de Eerste minister over «de recente herschikkingen binnen de Regering, na het ontslag van Vice-Eerste minister Coëme».

De heer Dierickx tot de Eerste minister over «een mogelijke heroriëntering van de werking van het Hoog Comité van toezicht».

De heer de Donnée tot de Eerste minister over «de gevolgen van de herschikking in het kabinet op 23 januari 1994 voor de continuïteit, de doeltreffendheid en de geloofwaardigheid van de werking van de Regering».

De heer De Croo tot de Eerste minister over «de ongehoofwaardigheid van de opnieuw herschikte regeringsploeg met betrekking tot de sociaal-economische toestand».

De heer Van Hooland tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over «de privatisering en het beheer van Belgacom».

De heer Van Hooland tot de Vice-Eerste minister en minister van Begroting over «het privatiseringsbeleid en de beheersing van de overheidsuitgaven, naar aanleiding van de aangekondigde privatisering van Belgacom».

M. Verreycken au Premier ministre sur « le manque de crédibilité du Gouvernement, même à la suite du remaniement ministériel récent ».

M. Bougard au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « la non-ratification par la Belgique de la Convention n° 169 de l'OIT et ses conséquences pour le soutien de notre pays aux droits des peuples autochtones ».

M. Van Hooland au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « la mauvaise gestion du projet 'Participation de la Belgique à l'Exposition universelle de Séville' et les insinuations contre de nombreux responsables et collaborateurs ».

M. Bougard au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « le bilan de la politique belge à l'égard des peuples autochtones et la politique future que compte adopter notre pays pour activer la reconnaissance de leurs droits ».

DEMISSION ET NOMINATION DE MEMBRES DU GOUVERNEMENT:

Page 1026.

PROJETS ET PROPOSITION DE LOI (Discussion):

Projet de loi portant approbation du protocole facultatif se rapportant au Pacte international relatif aux droits civils et politiques, fait à New York le 19 décembre 1966.

Discussion et vote de l'article unique, p. 1026.

Projet de loi portant approbation:

a) Du protocole en vue d'amender la Convention de 1971 relative aux zones humides d'importance internationale particulièrement comme habitats de la sauvagine, fait à Paris le 3 décembre 1982;

b) Des amendements à la Convention relative aux zones humides d'importance internationale particulièrement comme habitats des oiseaux d'eau, adopté à Regina le 28 mai 1987.

Discussion et vote de l'article unique, p. 1026.

Projet de loi contenant certaines dispositions relatives à la santé publique.

Discussion et vote de l'article premier réservé, p. 1027.

Proposition de loi abrogeant l'article 11 de la loi du 16 juillet 1990 portant des dispositions budgétaires.

Discussion générale. — *Orateurs*: MM. De Meyer, rapporteur, Leclercq, Cuyvers, p. 1027.

Discussion et vote des articles, p. 1028.

ORDRE DES TRAVAUX:

Pages 1028, 1032 et 1034.

INTERPELLATIONS (Discussion):

Interpellation de M. Van Hooland au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « la déconcentration de la Division de l'immatriculation des véhicules et la lutte contre les vols de voitures ».

Orateurs: MM. Van Hooland, Verschueren, Mme Creyf, M. Di Rupo, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques, p. 1028.

De heer Verreycken tot de Eerste minister over « de onbetrouwbaarheid van de Regering, zelfs na de jongste herstelling ».

De heer Bougard tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over « de niet-ratificering door België van de Conventie nr. 169 van de IAO en de gevolgen daarvan voor de steun die ons land kan verlenen aan de rechten van de inheemse volkeren ».

De heer Van Hooland tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « het mismanagement van het project 'Belgische deelname aan de Wereldtentoonstelling te Sevilla' en de mogelijke verdachtmaking van vele verantwoordelijken en medewerkers ».

De heer Bougard tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over « de balans van het Belgische beleid ten aanzien van de inheemse volkeren en het toekomstig beleid dat België voornemens is te voeren om de erkenning van hun rechten te bewerkstelligen ».

ONTSLAG EN BENOEMING VAN REGERINGSLEDEN:

Bladzijde 1026.

ONTWERPEN EN VOORSTEL VAN WET (Beraadslaging):

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het facultatief protocol behorend bij het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, opgemaakt te New York op 19 december 1966.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 1026.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van:

a) Het protocol tot wijziging van de Overeenkomst van 1971 inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn in het bijzonder als verblijfplaats voor watervogels, opgemaakt te Parijs op 3 december 1982;

b) De wijzigingen van de Overeenkomst inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn in het bijzonder als woongebied voor watervogels, aangenomen te Regina op 28 mei 1987.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 1026.

Ontwerp van wet houdende sommige bepalingen inzake volkgezondheid.

Beraadslaging en stemming over het aangehouden artikel 1, blz. 1027.

Voorstel van wet tot opheffing van artikel 11 van de wet van 16 juli 1990 houdende begrotingsbepalingen.

Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: de heren De Meyer, rapporteur, Leclercq, Cuyvers, blz. 1027.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 1028.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Bladzijden 1028, 1032 en 1034.

INTERPELLATIES (Bespreking):

Interpellatie van de heer Van Hooland tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de deconcentratie van de Dienst Inschrijving Voertuigen en de strijd tegen de autodiefstallen ».

Sprekers: de heren Van Hooland, Verschueren, mevrouw Creyf, de heer Di Rupo, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven, blz. 1028.

Interpellation de M. Ulburghs au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « la situation pénible des réfugiés politiques à Saint-Trond ».

Orateurs: M. Ulburghs, Mme Van Cleuvenbergen, M. Santkin, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement, p. 1032.

Interpellation de M. Ulburghs au ministre de l'Emploi et du Travail sur « le protocole relatif à l'horticulture ».

Orateurs: MM. Ulburghs, Ottenbourg, Mme Smet, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 1034.

Interpellatie van de heer Ulburghs tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « de schrijnende toestand van de politieke vluchtelingen in Sint-Truiden ».

Sprekers: de heren Ulburghs, mevrouw Van Cleuvenbergen, de heer Santkin, minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu, blz. 1032.

Interpellatie van de heer Ulburghs tot de minister van Tewerkstelling en Arbeid over « het protocol voor de tuinbouw ».

Sprekers: de heren Ulburghs, Ottenbourg, mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 1034.

APRES-MIDI

SOMMAIRE:

EXCUSE:

Page 1039.

MESSAGES:

Page 1039.

Chambre des représentants.

COMMUNICATIONS:

Page 1039.

1. Cour d'arbitrage.

2. Cour des comptes.

REVISION DE LA CONSTITUTION:

Projet de texte proposé en application de l'article 132 de la Constitution.

Discussion. — *Orateurs:* MM. Vandenberghe, rapporteur, Goovaerts, de Donnée, Flagothier, Pataer, Benker, Loones, p. 1040.

INTERPELLATIONS (Discussion):

Interpellation de M. Loones au Premier ministre sur « le récent remaniement ministériel, qui a fait suite à la démission de M. le Vice-Premier ministre Coëme ».

Interpellation de M. De Croo au Premier ministre sur « le manque de crédibilité de l'équipe ministérielle de nouveau remaniée, pour ce qui est de la situation socio-économique ».

Interpellation de M. de Donnée au Premier ministre sur « les conséquences du remaniement ministériel du 23 janvier 1994 pour la continuité, l'efficacité et la crédibilité de l'action du Gouvernement ».

Interpellation de M. Verreycken au Premier ministre sur « le manque de crédibilité du Gouvernement, même à la suite du remaniement ministériel récent ».

Orateurs: MM. Loones, De Croo, de Donnée, Verreycken, M. Dehaene, Premier ministre, p. 1044.

NAMIDDAG

INHOUDSOPGAVE:

VERONTSCHULDIGD:

Bladzijde 1039.

BOODSCHAPPEN:

Bladzijde 1039.

Kamer van volksvertegenwoordigers.

MEDEDELINGEN:

Bladzijde 1039.

1. Arbitragehof.

2. Rekenhof.

HERZIENING VAN DE GRONDWET:

Ontwerp van tekst voorgesteld met toepassing van artikel 132 van de Grondwet.

Beraadslaging. — *Sprekers:* de heren Vandenberghe, rapporteur, Goovaerts, de Donnée, Flagothier, Pataer, Benker, Loones, blz. 1040.

INTERPELLATIES (Bespreking):

Interpellatie van de heer Loones tot de Eerste minister over « de recente herschikkingen binnen de Regering, na het ontslag van Vice-Eerste minister Coëme ».

Interpellatie van de heer De Croo tot de Eerste minister over « de ongeloofwaardigheid van de opnieuw herschikte regeringsploeg met betrekking tot de sociaal-economische toestand ».

Interpellatie van de heer de Donnée tot de Eerste minister over « de gevolgen van de herschikking in het kabinet op 23 januari 1994 voor de continuïteit, de doeltreffendheid en de geloofwaardigheid van de werking van de Regering ».

Interpellatie van de heer Verreycken tot de Eerste minister over « de onbetrouwbaarheid van de Regering, zelfs na de jongste herschikking ».

Sprekers: de heren Loones, De Croo, de Donnée, Verreycken, de heer Dehaene, Eerste minister, blz. 1044.

PROJETS DE LOI (Dépôt):

Page 1052.

Projet de loi régissant le cumul des pensions du secteur public avec des revenus provenant de l'exercice d'une activité professionnelle ou avec un revenu de remplacement.

Projet de loi portant sixième ajustement du budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1993.

Projet de loi modifiant la loi du 14 août 1986 relative à la protection et au bien-être des animaux.

PROPOSITIONS DE LOI (Dépôt):

Page 1052.

M. Suykerbuyk. — Proposition de loi modifiant l'article 4 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs.

M. Van Walleghem. — Proposition de loi visant au remplacement gratuit des documents officiels soustraits aux victimes de violences.

MM. Bayenet et Hofman. — Proposition de loi visant à limiter le surendettement.

M. Arts. — Proposition de loi rétablissant un article 35 dans le Code pénal, en ce qui concerne l'interdiction du droit de conduire.

MM. Cuyvers et Daras. — Proposition de loi interdisant certains pesticides.

ONTWERPEN VAN WET (Indiening):

Bladzijde 1052.

Ontwerp van wet houdende regeling van de cumulatie van pensioenen van de openbare sector met inkomsten voortvloeiend uit de uitoefening van een beroepsactiviteit of met een vervangingsinkomen.

Ontwerp van wet houdende zesde aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1993.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren.

VOORSTELLEN VAN WET (Indiening):

Bladzijde 1052.

De heer Suykerbuyk. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De heer Van Walleghem. — Voorstel van wet strekkende tot de gratis vervanging van onvreemde officiële documenten van slachtoffers van geweldsmisdrijven.

De heren Bayenet en Hofman. — Voorstel van wet strekkende om overdreven geldschulden te voorkomen en te beperken.

De heer Arts. — Voorstel van wet tot herinvoering van een artikel 35 in het Strafwetboek, met betrekking tot de ontzetting uit het recht tot sturen.

De heren Cuyvers en Daras. — Voorstel van wet om sommige pesticiden te verbieden.

SEANCE DU MATIN — OCHTENDVERGADERING

PRESIDENCE DE M. SWAELEN, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER SWAELEN, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 10 heures.
De vergadering wordt geopend om 10 uur.

CONGES — VERLOF

MM. Hasquin, en mission à l'étranger, et Timmermans, pour raison de santé, demandent un congé.

Verlof vragen: de heren Hasquin, met opdracht in het buitenland, en Timmermans, om gezondheidsredenen.

— Ces congés sont accordés.

Dit verlof wordt toegestaan.

INTERPELLATIES — INTERPELLATIONS

Verzoeken — Demandes

De Voorzitter. — Het Bureau heeft volgende interpellatieverzoeken ontvangen:

1. Van de heer Didden tot de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over « het vluchtelingenbeleid »;

Le Bureau a été saisi des demandes d'interpellation suivantes:

1. De M. Didden au ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur « la politique en matière de réfugiés »;

2. Van de heer Cuyvers tot de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw over « het gedwongen voederen van eenden in ons land »;

2. De M. Cuyvers au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture sur « le gavage des canards dans notre pays »;

3. Van de heer Bock tot de Eerste minister over « de ontbinding van het derde regiment Ardense Jagers te Vielsalm, de terugtrekking van de CVRT-groep te Aarlen uit de slagorde van de Belgische strijdkrachten en de dreigende ontvolking van het platteland »;

3. De M. Bock au Premier ministre sur « la dissolution du troisième régiment des Chasseurs ardennais à Vielsalm, le retrait du groupe CVRT à Arlon des ordres de bataille des forces armées belges et les menaces de désertification des régions rurales de notre pays »;

4. Van de heer Loones tot de Eerste minister over « de recente herschikkingen binnen de Regering, na het ontslag van Vice-Eerste minister Coëme »;

4. De M. Loones au Premier ministre sur « le récent remaniement ministériel, qui a fait suite à la démission de M. le Vice-Premier ministre Coëme »;

5. Van de heer Dierickx tot de Eerste minister over « een mogelijke heroriëntering van de werking van het Hoog Comité van toezicht »;

5. De M. Dierickx au Premier ministre sur « une réorientation éventuelle du fonctionnement du Comité supérieur de contrôle »;

6. Van de heer de Donnée tot de Eerste minister over « de gevolgen van de herschikking in het kabinet op 23 januari 1994 voor de continuïteit, de doeltreffendheid en de geloofwaardigheid van de werking van de Regering »;

6. De M. de Donnée au Premier ministre sur « les conséquences du remaniement ministériel du 23 janvier 1994 pour la continuité, l'efficacité et la crédibilité de l'action du Gouvernement »;

7. Van de heer De Croo tot de Eerste minister over « de ongelooftwaardigheid van de opnieuw herschikte regeringsploeg met betrekking tot de sociaal-economische toestand »;

7. De M. De Croo au Premier ministre sur « le manque de crédibilité de l'équipe ministérielle de nouveau remaniée, pour ce qui est de la situation socio-économique »;

8. Van de heer Van Hooland tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de privatisering en het beheer van Belgacom »;

8. De M. Van Hooland au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « la privatisation et la gestion de Belgacom »;

9. Van de heer Van Hooland tot de Vice-Eerste minister en minister van Begroting over « het privatiseringsbeleid en de beheersing van de overheidsuitgaven, naar aanleiding van de aangekondigde privatisering van Belgacom »;

9. De M. Van Hooland au Vice-Premier ministre et ministre du Budget sur « la politique de privatisation et la maîtrise des dépenses publiques, à l'occasion de la privatisation annoncée de Belgacom »;

10. Van de heer Verreycken tot de Eerste minister over « de onbetrouwbaarheid van de Regering, zelfs na de jongste herschikking »;

10. De M. Verreycken au Premier ministre sur « le manque de crédibilité du Gouvernement, même à la suite du remaniement ministériel récent »;

11. Van de heer Bougard tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over « de niet-ratificering door België van de Conventie nr. 169 van de IAO en de gevolgen daarvan voor de steun die ons land kan verlenen aan de rechten van de inheemse volkeren »;

11. De M. Bougard au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « la non-ratification par la Belgique de la Convention n° 169 de l'OIT et ses conséquences pour le soutien de notre pays aux droits des peuples autochtones »;

12. Van de heer Van Hooland tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « het mismanagement van het project 'Belgische deelname aan de Wereldtentoonstelling te Sevilla' en de mogelijke verdachtmaking van vele verantwoordelijken en medewerkers »;

12. De M. Van Hooland au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « la mauvaise gestion du projet 'Participation de la Belgique à l'Exposition universelle de Séville' et les insinuations contre de nombreux responsables et collaborateurs »;

13. Van de heer Bougard tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over « de balans van het Belgische beleid ten aanzien van de inheemse volkeren en het toekomstig beleid dat België voornemens is te voeren om de erkenning van hun rechten te bewerkstelligen ».

13. De M. Bougard au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « le bilan de la politique belge à l'égard des peuples autochtones et la politique future que compte adopter notre pays pour activer la reconnaissance de leurs droits ».

De interpellaties van de heren Loones, Dierickx en De Croo zullen vanmiddag plaatshebben. Die van de heren Didden en Bock zullen morgen plaatshebben. De datum van de andere interpellaties wordt later bepaald.

Les interpellations de MM. Loones, Dierickx et De Croo auront lieu cet après-midi. Celles de MM. Didden et Bock auront lieu demain. La date des autres interpellations sera fixée ultérieurement.

DEMISSION ET NOMINATION DE MEMBRES DU GOUVERNEMENT

ONTSLAG EN BENOEMING VAN REGERINGSLEDEN

M. le Président. — Par lettres des 22 et 23 janvier 1994, le Premier ministre m'a transmis une copie des arrêtés royaux des 21 et 23 janvier 1994 portant démission et nomination de membres du Gouvernement.

Bij brieven van 22 en 23 januari 1994, heeft de Eerste minister mij een afschrift overgezonden van twee koninklijke besluiten van 21 en 23 januari 1994 houdende ontslag en benoeming van regeer-leden.

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET FACULTATIEF PROTOCOL BEHOREND BIJ HET INTERNATIONAAL VERDRAG INZAKE BURGERRECHTEN EN POLITIEKE RECHTEN, OPGEMAAKT TE NEW YORK OP 19 DECEMBER 1966

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DU PROTOCOLE FACULTATIF SE RAPPORTANT AU PACTE INTERNATIONAL RELATIF AUX DROITS CIVILS ET POLITIQUES, FAIT A NEW YORK LE 19 DECEMBRE 1966

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet houdende goedkeuring van het facultatief protocol behorend bij het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, opgemaakt te New York op 19 december 1966.

Nous abordons l'examen du projet de loi portant approbation du protocole facultatif se rapportant au Pacte international relatif aux droits civils et politiques, fait à New York le 19 décembre 1966.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Verschuere (SP), rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar mijn verslag.

De Voorzitter. — Daar niemand het woord vraagt in de algemene beraadslaging, verklaar ik ze voor gesloten.

Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Het enig artikel van het ontwerp van wet luidt:

Enig artikel. Het facultatief protocol behorend bij het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, opgemaakt te New York op 19 december 1966, zal volkomen uitwerking hebben.

Article unique. Le protocole facultatif se rapportant au Pacte international relatif aux droits civils et politiques, fait à New York le 19 décembre 1966, sortira son plein et entier effet.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN:

a) HET PROTOCOL TOT WIJZIGING VAN DE OVEREENKOMST VAN 1971 INZAKE WATERGEBIEDEN DIE VAN INTERNATIONALE BETEKENIS ZIJN IN HET BIJZONDER ALS VERBLIJFPLAATS VOOR WATERVOGELS, OPGEMAAKT TE PARIJS OP 3 DECEMBER 1982;

b) DE WIJZIGINGEN VAN DE OVEREENKOMST INZAKE WATERGEBIEDEN DIE VAN INTERNATIONALE BETEKENIS ZIJN IN HET BIJZONDER ALS WOONGEBIED VOOR WATERVOGELS, AANGENOMEN TE REGINA OP 28 MEI 1987

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION:

a) DU PROTOCOLE EN VUE D'AMENDER LA CONVENTION DE 1971 RELATIVE AUX ZONES HUMIDES D'IMPORTANCE INTERNATIONALE PARTICULIEREMENT COMME HABITATS DE LA SAUVAGINE, FAIT A PARIS LE 3 DECEMBRE 1982;

b) DES AMENDEMENTS A LA CONVENTION RELATIVE AUX ZONES HUMIDES D'IMPORTANCE INTERNATIONALE PARTICULIEREMENT COMME HABITATS DES OISEAUX D'EAU, ADOPTES A REGINA LE 28 MAI 1987

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet houdende goedkeuring van a) het protocol tot wijziging van de Overeenkomst van 1971 inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn in het bijzonder als verblijfplaats voor watervogels, opgemaakt te Parijs op 3 december 1982;

b) de wijzigingen van de Overeenkomst inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn in het bijzonder als woongebied voor watervogels, aangenomen te Regina op 28 mei 1987.

Nous abordons l'examen du projet de loi portant approbation a) du protocole en vue d'amender la Convention de 1971 relative aux zones humides d'importance internationale particulièrement comme habitats de la sauvagine, fait à Paris le 3 décembre 1982; b) des amendements à la Convention relative aux zones humides d'importance internationale particulièrement comme habitats des oiseaux d'eau, adoptés à Regina le 28 mai 1987.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer Dierickx, rapporteur, verwijst naar zijn verslag.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close.

L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé:

Article unique. Le protocole en vue d'amender la Convention de 1971 relative aux zones humides d'importance internationale particulièrement comme habitats de la sauvagine, fait à Paris le 3 décembre 1982 et les amendements à la Convention relative aux zones humides d'importance internationale particulièrement comme habitats des oiseaux d'eau, adoptés à Regina le 28 mai 1987 sortiront leur plein et entier effet.

Enig artikel. Het protocol tot wijziging van de Overeenkomst van 1971 inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn in het bijzonder als verblijfplaats voor watervogels, opge maakt te Parijs op 3 december 1982 en de wijzigingen van de Overeenkomst inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn in het bijzonder als woongebied voor watervogels, aangenomen te Regina op 28 mei 1987 zullen volkomen uitwerking hebben.

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

PROJET DE LOI CONTENANT CERTAINES DISPOSITIONS RELATIVES A LA SANTE PUBLIQUE

Discussion et vote de l'article premier réservé

ONTWERP VAN WET HOUDENDE SOMMIGE BEPALINGEN INZAKE VOLKSGEZONDHEID

Beraadslaging en stemming over het aangehouden artikel 1

M. le Président. — Chers collègues, vous vous souviendrez que tous les articles de ce projet de loi avaient été adoptés, à l'exception de l'article premier au sujet duquel nous avons été confrontés à une légère discordance entre les textes néerlandais et français.

Grâce aux éclaircissements fournis par les services ministériels, la Chambre a pu marquer son accord sur la correction matérielle à apporter au texte néerlandais, lequel se lira donc comme suit: « De Koning kan voor het voorschrijven van geneesmiddelen die slaap- of verdovende middelen bevatten... », le texte français étant, quant à lui, correct.

Plus personne ne demandant la parole sur cet article, je le mets aux voix.

Daar niemand meer het woord vraagt over dit artikel, breng ik het in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Les autres articles ayant déjà été adoptés, le vote sur l'ensemble du projet de loi interviendra ultérieurement.

De andere artikelen werden reeds vroeger aangenomen. We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

VOORSTEL VAN WET TOT OPHEFFING VAN ARTIKEL 11 VAN DE WET VAN 16 JULI 1990 HOUDENDE BEGROTINGSBEPALINGEN

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROPOSITION DE LOI ABROGEANT L'ARTICLE 11 DE LA LOI DU 16 JUILLET 1990 PORTANT DES DISPOSITIONS BUDGETAIRES

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het voorstel van wet tot opheffing van artikel 11 van de wet van 16 juli 1990 houdende begrotingsbepalingen.

Nous abordons l'examen de la proposition de loi abrogeant l'article 11 de la loi du 16 juillet 1990 portant des dispositions budgétaires.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer De Meyer (CVP), rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, het voorstel strekt ertoe artikel 11 van de wet van 16 juli 1990 op te heffen, zodat de Regering een andere, niet-concurrentieverstorende regeling kan uitwerken.

De hoofdindieners legde uit dat de Raad van State destijds bezwaren heeft geformuleerd tegen het koninklijk besluit van 25 januari 1989 betreffende de keuringsrechten van vlees, gevogelte en vis. Daarom werd aan bedoeld koninklijk besluit kracht van wet verleend door artikel 11 van de wet van 16 juli 1990 houdende begrotingsbesprekingen. Dit artikel werd dan weer door het Arbitragehof ongrondwettig verklaard. De indiener wijst er ook nog op dat ons keuringsrecht de Belgische havens in een ongunstige concurrentiepositie plaatst.

De minister merkte ook op dat de Regering voornemens was een wetsontwerp in te dienen tot schrapping van artikel 11 van de wet van 16 juli 1990. Door de aanvaarding van het wetsontwerp blijft het koninklijk besluit van 25 januari 1989 bestaan en krijgt de Koning de bevoegdheid terug om de keurrechten te bepalen.

Het voorstel van wet wordt aangenomen met 11 tegen 2 stemmen, bij 2 onthoudingen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Leclercq.

De heer Leclercq (SP). — Mijnheer de Voorzitter, als mede-indiener van dit voorstel van wet wil ik toch even het woord nemen.

In de eerste plaats maak ik van de gelegenheid gebruik om de minister te feliciteren met zijn benoeming. Ik heb de heer Santkin leren kennen en appreciëren in andere assemblees. De voorzitter van de commissie, de heer Diegenant, dank ik omdat hij het voorstel van wet van de heer Suykerbuyk en van mijzelf vrij snel aan de agenda heeft gebracht. Tenslotte feliciteer ik de rapporteur voor zijn uitstekend verslag dat perfect weergeeft wat er in de commissie werd besproken.

Het voorstel van wet is op het eerste gezicht nogal technisch. Oorspronkelijk werd de materie geregeld door het koninklijk besluit van 25 januari 1989 dat bepaalt dat de keuringsrechten bij invoer van vlees, gevogelte en andere voedingswaren ten laste zijn van de invoerder. Op verzoek van de Raad van State werd aan dit koninklijk besluit kracht van wet verleend door artikel 11 van de wet van 16 juli 1990 houdende begrotingsbepalingen.

Intmiddels heeft het Arbitragehof in een arrest van 1993 geoordeeld dat artikel 11 van de wet van 16 juli 1990 in strijd is met de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet. Bijgevolg moet de wijziging van de keuringsrechten ook bij wet gebeuren.

Waarover gaat het hier precies? Bij de invoer van vlees wordt een tarief toegepast van 60 centiem per kilogram in de Belgische havens, van 20 centiem per kilogram in de haven van Rotterdam en van 0 frank in de haven van Duinkerke. Dit leidt uiteraard tot een belangrijke concurrentievervalsing. Het heeft ook de invoerders van vlees, voornamelijk uit Nieuw-Zeeland, ertoe aangezet de reders onder druk te zetten om bij voorkeur de havens van Rotterdam of Duinkerke aan te doen in plaats van Antwerpen en Zeebrugge. Dit is dan ook de reden waarom ik dit voorstel van wet heb ingediend. Het vlees dat hier wordt ingevoerd, is niet alleen bestemd voor consumptie in ons land maar ook voor wederuitvoer naar andere landen van West-Europa. Dat het tarief van invoerrechten in België ook hierop van toepassing is, spreekt vanzelf.

De tarieven zijn bijgevolg discriminerend in de Europese Unie. De Europese Unie aanvaardt dat rechten worden geheven voor het uitvoeren van de keuring van voedingswaren, maar gaat ervan uit dat de tarieven kostendekkend moeten zijn. Het is niet mogelijk dat in Duinkerke het uitvoeren van deze keuringen geen kosten met zich brengt.

Wij kunnen eventueel instemmen met een hoger tarief. Het heeft immers geen gevolgen voor de consument, want wat betekent uiteindelijk 20 centiem per kilogram? Wel moet het tarief in de verschillende lidstaten van de Europese Unie gelijk zijn. In afwachting van een beslissing van de Europese Unie op dit vlak zou ons land indien dit wetsvoorstel wordt goedgekeurd, bij koninklijk besluit het tarief kunnen verminderen tot dat van Rotterdam, namelijk 20 centiem per kilogram.

Mijnheer de minister, kabinetsmedewerkers van uw voorganger hebben min of meer deze toezegging gedaan, en uw voorganger zelf heeft zich tijdens een onderhoud op haar kabinet bereid verklaard de tarieven te verlagen tot op het niveau van Rotterdam. Zij ging ook akkoord die tarieven te verlagen met terugwerkende kracht per 1 januari van dit jaar. U schijnt het hiermee niet eens te zijn, mijnheer de minister. U wilt deze nieuwe tarieven pas toepassen van het ogenblik af dat u als uitvoerende macht weer over de bevoegdheid beschikt om die tarieven te bepalen. Ik hoop dan ook dat deze aangelegenheid niet te lang aansleept in de Kamer, zodat wij over een paar maanden onze concurrentievoorzwaarden kunnen aanpassen aan die van de ons omringende landen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cuyvers.

De heer Cuyvers (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, om te beginnen wens ik de minister geluk met zijn recente benoeming.

Agalev en Ecolo hebben tijdens de commissiebespreking aangebonden op een wijziging van de eerste versie van artikel 2 van het wetsvoorstel. Door deze eerste versie zou de retributie immers met terugwerkende kracht worden afgeschaft. Het kan toch niet dat havenautoriteiten wegens het behoud van troeven in de concurrentiestrijd tegen een bestaande wet ingaan zonder hiervoor enige sanctie op te lopen. Wij zijn dan ook blij dat het principe van de terugwerkende kracht uit het voorstel is gelicht.

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt in de algemene beraadslaging, verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen van het voorstel van wet.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles de la proposition de loi.

L'article premier est ainsi rédigé:

Article premier. L'article 11 de la loi du 16 juillet 1990 portant des dispositions budgétaires est abrogé.

Artikel 1. Artikel 11 van de wet van 16 juli 1990 houdende begrotingsbepalingen wordt opgeheven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. La présente loi produit ses effets à partir du 1er janvier 1993.

Art. 2. Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1993.

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — We stemmen later over het voorstel van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble de la proposition de loi.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Dames en heren, aangezien de heer Ulburghs nog niet aanwezig is, stel ik voor dat wij eerst de interpellatie horen van de heer Van Hooland tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven. (*Instemming.*)

INTERPELLATIE VAN DE HEER VAN HOOLAND TOT DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN OVERHEIDSBEDRIJVEN OVER «DE DECONCENTRATIE VAN DE DIENST INSCHRIJVING VOERTUIGEN EN DE STRIJD TEGEN DE AUTODIEFSTALLEN»

INTERPELLATION DE M. VAN HOOLAND AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES SUR «LA DECONCENTRATION DE LA DIVISION DE L'IMMATRICULATION DES VEHICULES ET LA LUTTE CONTRE LES VOLS DE VOITURES»

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Hooland tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over «de deconcentratie van de Dienst Inschrijving Voertuigen en de strijd tegen de autodiefstallen».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Van Hooland (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik feliciteer op mijn beurt de minister met zijn belangrijke benoeming.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, het is mij ook een voorrecht u als eerste te mogen interpellieren. Zoals naar gewoonte, zal ik dat ook nu welwillend kritisch doen. Het is niet de eerste maal dat ik de aandacht van de bevoegde ministers vraag voor de organisatie en de dienstverlening van de Dienst Inschrijving Voertuigen en de strijd tegen de autodiefstallen. Reeds op 3 maart en 17 juni 1993 heb ik daarover geïnterpelleerd. Ik heb daaromtrent ook reeds vragen gesteld op 18 september en 28 december 1992, op 20 januari 1993 en op 12 januari 1994. Dat ik er vandaag op terugkom bewijst dat wij hier, helaas, te maken hebben met een aanslepend probleem.

Ik wil eerst kort de algemene problematiek schetsen, waarna ik specifiek zal ingaan op de registratie van autowrakken, om het daarna te hebben over een effectieve bestrijding van autodiefstallen.

Sedert mijn interpellatie van 3 maart 1993 werden in België ongeveer 30 000 voertuigen gestolen waarvan 27 000 personenwagens en 3 000 bedrijfsvoertuigen. In absolute cijfers bevinden wij ons daarmee op het niveau van Nederland. De geschatte waarde op jaarbasis bedraagt ongeveer 14 miljard frank, wat aantoonst dat het ook economisch om een belangrijk fenomeen gaat.

De heer Seeuws, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

Deze plaag van autodiefstallen, maar ook het feit dat maar de helft van deze diefstallen wordt opgehelderd, heeft deels te maken met de organisatie van de Dienst Inschrijving Voertuigen.

Al jaren loopt de reorganisatie van deze dienst, wat onlangs nog leidde tot de verhuis van Cantersteen naar Résidence Palace.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, sta mij toe even in te gaan op de problemen van organisatie, beheer en management van deze dienst. Uw voorganger heeft in juni vorig jaar verklaard dat de Dienst Inschrijving Voertuigen slecht beheerd werd de voorbije jaren. Hij verklaarde ook dat het topmanagement vervangen zou worden. Ik wil niet persoonlijk worden, maar is dat intussen gebeurd? Ingevolge dit beheer heeft men in een periode van vijf jaar 185 miljoen uitgegeven voor externe hulp. In 1989 werd beslist over een reorganisatieproject dat over vijf jaar zou lopen en dat 600 miljoen zou kosten, aanschaf van computerapparatuur inbegrepen, zowel hardware als software. Dit project loopt overigens nog steeds. Uw voorganger verklaarde midden vorig jaar ook, op mijn uitdrukkelijke en herhaalde vraag, dat de Dienst Inschrijving Voertuigen niet gedeconcentreerd zou of kon worden naar de verschillende provincies. Hij zou dus centraal gehuisvest blijven in Brussel, waar hij intussen wel verhuisde. Nochtans verklaarde de heer Dehaene, toen hij nog minister van Verkeerswezen was, dat met een deconcentratie van de Dienst Inschrijving Voertuigen wel degelijk rekening werd gehouden in het in te voeren informaticasysteem.

De georganiseerde plaag van autodiefstallen is deels het rechtstreeks gevolg van de gebrekkige werking van de Dienst Inschrijving Voertuigen en het niet-optimaal benutten van de informatica. Het fenomeen van het omkatten is ons intussen bekend. Het bestaat er gewoon in het plaatje met het chassisnummer uit een uit het verkeer genomen wagen, een autowrak dus, weg te nemen om het in een gestolen wagen te plaatsen. Een dure gestolen Mercedes kan dus binnen de 24 uur een legaal bestaan krijgen.

Een wagen die in Duitsland werd gestolen, krijgt door omkatten een volkomen legaal bestaan in België met een nieuw, maar reeds bestaand chassisnummer en het daarbij horend inschrijvingsbewijs.

Het probleem van de omkatten is hier reeds herhaaldelijk ter sprake gekomen. Daarom wil ik het vandaag meer in het bijzonder hebben over de deregistratie van autowrakken. Indien men uit het verkeer genomen wagens niet zou deregistreren, maar in een aparte gegevensbank zou opnemen, dan zou een automatische controle van elk verdacht voertuig mogelijk worden. Men hoeft het chassisnummer dan maar te vergelijken met de lijst van geregistreerde chassisnummers van uit het verkeer genomen wagens om onmiddellijk te weten of het hier om een omgekat voertuig gaat. Mijn vraag is dus waarom niet alle voertuigen geregistreerd blijven of worden en waarom uit het verkeer genomen voertuigen niet in een speciaal gegevensbestand worden geregistreerd.

Een hierbij aansluitende vraag is of de aangekondigde deconcentratie de registratie van autowrakken niet zal dwarsbomen. Van de minister verwacht ik ook dat hij gefundeerd uitlegt waarom nu plots toch werd beslist om tot deconcentratie over te gaan. Wij waren en blijven daar natuurlijk voorstander van, onder meer omwille van de dienstverlening die op deze manier gevoelig kan worden verbeterd. De recente verhuis van deze dienst heeft dat nog maar eens aangetoond. Wanneer komt deze deconcentratie echt in voege? Op welke plaatsen worden de nieuwe diensten gevestigd? Zullen deze een hele provincie of kleinere gebiedsomschrijvingen beslaan? Hoeveel zal de deconcentratie kosten en welke gevolgen zal zij meebrengen voor het personeel?

Een volgende vraag betreft een aanpassing van de inschrijvingsbewijzen die bij of zonder de registratie van de chassisnummers van autowrakken nuttig en nodig wordt. Er wordt veel misbruik gemaakt van de huidige inschrijvingsbewijzen. Ik heb vernomen dat er plannen bestaan om dat misbruik uit te sluiten. Aan welke systemen denkt men? Wordt het een dubbele inschrijvingskaart, wat toelaat de twee delen op een verschillende plaats te bewaren en dus een beveiliging op zich is? Denkt men aan een kaart met verschillende vakken of in een andere kleur dan het grijs, wat het kopiëren uiteraard zou bemoeilijken?

Mijn laatste vraag heeft betrekking op de invoering van een sluitend systeem tot voorkoming van autodiefstallen. Behalve het reorganiseren en optimaliseren van de Dienst Inschrijving Voertuigen, en het registreren van de inschrijvingsbewijzen van de uit het verkeer genomen voertuigen, zijn er nog andere mogelijkheden om autodiefstal effectief te voorkomen.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, u zult het wellicht met mij eens zijn dat er onmiddellijk een einde moet worden gemaakt aan deze plaag die ons imago bij het grote publiek geen goed doet. De burger stelt wel vast dat de prijs voor de inschrijving van een voertuig is verhoogd van 1 000 tot 2 500 frank, maar dat de dienstverlening er niet op verbeterd is.

Daarnaast is er nog de beveiligingsapparatuur. Er zijn heel wat eenvoudige en doeltreffende systemen verkrijgbaar op de markt, maar men aarzelt om ze te erkennen, met het gevolg dat autodieven bijna ongehinderd hun gang kunnen gaan. Zelfs de duurste diefstalbeveiligingen, zoals die bijvoorbeeld in de Mercedeswagens zijn geplaatst, zijn niet de meest doeltreffende. Zij kunnen zonder problemen worden uitgeschakeld. Ik heb dat gisteren in de krant nog kunnen lezen, naast wat ik vandaag in het krantenoverzicht nog heb kunnen horen over het misbruik van het chassisnummer van uit het verkeer genomen wagens. Een lichtpuntje is dat men zopas, doch bij toeval, een goed georganiseerde bende heeft opgerold.

Ik kom nog even terug op de inschrijvingsbewijzen. Veertien dagen geleden zag ik in het BRTN-Panorama een reportage over de DIV, onder meer belast met het terugnemen van de inschrijvingsbewijzen van uit het verkeer genomen voertuigen. Ik was daardoor ten zeerste geschokt. Is men niet verplicht de inschrijvingsbewijzen terug te sturen? Er komen nu slechts 20 pct. van de grijze kaarten terug binnen maar die worden gewoon vernietigd zonder dat ze eerst worden geregistreerd. Vele mensen zien het nut daar niet van in en houden het inschrijvingsbewijs bij of geven het mee of verkopen het met het wrak. Het gebeurt dat men voor een autowrak met chassisnummer en een inschrijvingsbewijs tot 200 000 frank en meer kan krijgen.

In die uitzending werden ook tientallen dozen met inschrijvingsbewijzen getoond om te bewijzen dat men inschrijvingsbewijzen wel degelijk kan terugvragen. Men zou ze evenwel moeten terugvragen, maar dan moeten zij ook worden geregistreerd, zoals ook het chassisnummer zou moeten worden geregistreerd, zoals ik daarstraks reeds heb bepleit.

Dit alles kan overigens gemakkelijk worden verwezenlijkt. Indien op een gedisciplineerde wijze alle inschrijvingsbewijzen worden teruggestuurd, volstaat wellicht nauwelijks meer dan één voltijds werkende bediende om deze te registreren en daarna eventueel te vernietigen.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, tot zover mijn beschrijving van het systeem. U zal toegeven dat het — ondanks alles — nog talrijke leemten vertoont. Ik kijk dan ook vol belangstelling uit naar uw antwoord en vooral naar de initiatieven die u zult nemen om, zonder uitstel, een effectieve registratie in te voeren en om de dienstverlening te verbeteren door een deconcentratie van de Dienst Inschrijving Voertuigen, zodat een effectieve bestrijding van de autodiefstallen mogelijk wordt. Dit is immers een onduidelbare georganiseerde plaag in onze samenleving. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verschueren.

De heer Verschueren (SP). — Mijnheer de Voorzitter, ik heb met veel aandacht geluisterd naar de interpellatie van de heer Van Hooland. Ik kan mij echter niet van de indruk ontdoen dat hij te veel de klemtoon heeft gelegd op de administratieve problemen in de dienst.

Mijnheer Van Hooland, u hebt een belangrijk fiscaal probleem over het hoofd gezien. Ik was niet op de hoogte van de inhoud van uw interpellatie, want ik had bij dit probleem de minister van Financiën willen betrekken. Wat doet u met autodiefstallen van wagens die nog in entrepot staan? Weet u dat u BTW en douane-

rechten moet betalen op goederen die niet meer in uw bezit zijn en die niet officieel zijn ingevoerd? Ook dit zijn lacunes in de wet. Wellicht is dit stof voor een andere interpellatie.

De heer Van Hooland (VU). — Mijnheer Verschuere, ik kan uw vragen niet beantwoorden in de plaats van de Vice-Premier of van de minister van Financiën. Ik geef echter toe dat u een belangrijk internationaal probleem aanraakt. Ik heb in mijn interpellatie de internationale dimensie echter weinig ontwikkeld. Ik zal een volgende keer zeker niet nalaten dit te doen.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Creyf.

Mevrouw Creyf (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, ik zal mijn uiteenzetting in het kader van deze interpellatie beginnen met beide heren Santkin en Di Rupo geluk te wensen, respectievelijk als minister en als Vice-Premier. Ik wens hen veel succes toe.

Ik sluit mij aan bij de interpellatie van de heer Van Hooland, maar wil even verder ingaan op het aspect van de autodiefstal zelf.

Het autosalon was uiteraard een erg gevoelig moment waarbij de plaag van de autodiefstallen werd aangegrepen om een aantal verklaringen af te leggen.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft in dit verband maatregelen aangekondigd. Deze maatregelen zijn dringend nodig, vooral omdat de toename van het aantal autodiefstallen onaanvaardbaar is. De heer Van Hooland noemt een cijfer van 30 000 tot 33 000 per jaar, dus 90 per dag. Minister Tobback relateert soms dit cijfer en zegt dat het nauwelijks 1 pct. uitmaakt van het aantal ingeschreven voertuigen. Bovendien beweert hij dat het aantal autodiefstallen in België zeer laag is in vergelijking met andere landen. Hoe dan ook, diefstal kan niet worden geduld. Het is een brutale vorm van gebrek aan eerbied voor andermans goed en een misdrijf dat moet worden voorkomen en bestreden. Bovendien moeten we vaststellen dat door de stijging van het aantal autodiefstallen dit risico onverzekerbaar dreigt te worden.

Als Brusselaar ben ik zelf reeds enige tijd met dit probleem bezig, omdat Brussel uit dat gebied één van de grote risicoregio's is. Alle grote steden zijn overigens risicogebieden op dat vlak. De plaag kan alleen worden ingedijkt door een geïntegreerde aanpak en door samenwerking tussen de verzekeraars, de overheid, in casu de verkeersadministratie, de autoconstructeurs, de autobezitters, de politie en de rijkswacht. We kunnen inderdaad niet anders dan vaststellen dat het aantal autodiefstallen steeds toeneemt. In tien jaar tijd is het verdrievoudigd. Het aantal gestolen auto's dat wordt gerecupereerd, daalt van jaar tot jaar. In 1987 werd nog 70 pct. van de in België gestolen auto's teruggevonden. In 1992 was dat nog 56 pct. Bovendien worden niet alleen meer duurdere auto's gestolen. In 1992 was bijvoorbeeld het grootste stijgingspercentage terug te vinden bij de Lada's. Deze ongunstige evolutie brengt met zich dat de verzekeraars veel selectiever te werk gaan bij het sluiten van verzekeringscontracten tegen diefstal.

Ik wil vooral verder ingaan op het uitwerken van een gecoördineerde aanpak. De verzekeraars zijn reeds begonnen met een strijd tegen de autodieven door criteria op te stellen voor het differentiëren van de tarieven, maar ook door preventieve maatregelen te nemen. Zo worden auto's van méér dan 600 000 frank niet meer verzekerd als ze niet zijn uitgerust met een antidiefstalsysteem dat werd goedgekeurd door de BVVO, de Belgische Vereniging van verzekeringsondernemingen. Ook minder dure auto's moeten een alarmsysteem hebben, zij het dan minder gesofistikeerd.

Collega Van Hooland heeft er ook op gewezen dat zopas een Mercedeszwendel aan het licht is gekomen waarbij men met nieuwe, geavanceerde middelen, zeer gesofistikeerde antidiefstalsystemen heeft uitgeschakeld. Dat wijst erop dat één enkele maatregel niet voldoende is. Een antidiefstalsysteem volstaat dus niet, maar is wel nodig.

Minister Tobback is voorstander van een nieuwe inschrijvingskaart, die bestaat uit twee stroken waarvan men de ene in de auto en de andere thuis bewaart. Een auto verkopen is pas mogelijk als men de beide stroken kan voorleggen en ook bij diefstal is terugbetaling door de verzekering afhankelijk van het feit of men

al dan niet de tweede strook kan voorleggen. Wij zijn van oordeel dat deze maatregel zo snel mogelijk moet worden toegepast. Er blijkt nog enige aarzeling te bestaan. Waarom wacht men echter nog om dit eenvoudige middel te gebruiken, vermits het als belangrijk voordeel heeft dat het veel moeilijker zal worden gestolen wagens voort te verkopen? Ook deze maatregel is op zich niet voldoende, maar helpt in elk geval wel in de strijd tegen een steeds meer voorkomende brutaliteit, waarbij de eigenaar zelf betrokken is bij de diefstal. Men laat zijn auto stelen, verkoopt achteraf de sleutel en strijkt bovendien een bedrag van de verzekering op.

Ook het probleem van de reglementering van het inschrijven van autowrakken en van het omkatten moet worden aangepakt. Op dit punt ben ik het eens met wat collega Van Hooland heeft gezegd. Een advocaat die vaak pleit in zaken van autodiefstal, vertelde mij het volgende. Autowrakken waarvoor normaal 30 à 40 000 frank wordt betaald, gaan voor steeds hogere prijzen van de hand. Ze worden gemakkelijk verkocht tegen prijzen van 300 000 à 400 000 frank. Men betaalt in feite voor de papieren, meer bepaald voor de inschrijvingskaart en het conformiteitsattest. Daarna wordt een auto gestolen van hetzelfde merk en dezelfde kleur. Het identificatieteken of het chassisnummer wordt veranderd en de gestolen wagen wordt opnieuw in omloop gebracht op de Belgische markt. Men steelt dus op bestelling, naargelang het autowrak.

Dit kan verhinderd worden indien de inschrijvingsdocumenten en de identificatiepapieren, hetzij ingeleverd worden, hetzij vernietigd worden en niet bij de autowrakken blijven, zoals nu het geval is.

Het verbod op het opnieuw inschrijven van total loss-voertuigen zal wellicht ook op enige weerstand stuiten. De garage die met een wrak nog iets wil aanvangen, zal niet gelukkig zijn met deze maatregel. Ook voor de verzekeraar is het waarschijnlijk minder interessant, aangezien de waarde van de autowrakken zal dalen. Hoe dan ook, er moeten keuzen worden gemaakt en prioriteiten worden gesteld.

De voornaamste oorzaak van de toegenomen autozwendel zou zijn het openstellen van de grenzen. Wij pleiten uiteraard niet voor het opnieuw sluiten van de grenzen, maar wel voor een strengere controle, bijvoorbeeld ook bij het inschepen van de voertuigen in havens. Wij zijn eveneens voorstander van een Europese uniformisering van de inschrijving van auto's, om te voorkomen dat gestolen wagens in een buurland een nieuw attest krijgen.

De autoconstructeurs moeten worden aangezet werk te maken van techno-preventieve middelen. Anti-diefstal- en alarmsystemen, evenals inbraakwerend glas, zouden tot de basisuitrusting van een wagen moeten behoren. De producenten van wagens hechten daar evenwel minder belang aan. Hun eerste zorg is vooral de veiligheid van de chauffeur.

Men zou er kunnen van uitgaan dat elke gestolen auto een verkocht voertuig is. In dit verband is voor Febiac een taak weggelegd. Zij moet er haar leden van overtuigen dat hoge diefstalcijfers uiteindelijk toch een negatieve weerslag hebben op de verkoopcijfers. Een mentaliteitswijziging, ook bij de producenten, is dus noodzakelijk; de nieuwe modellen moeten extra worden beveiligd. Dit zal uiteraard op Europees niveau moeten gebeuren. De vraag rijst of de Belgische minister van Verkeerswezen hier geen voortrekkersrol kan spelen?

Wij moeten er tenslotte ook rekening mee houden dat het voor elke Europese reglementering minimum achttien maanden duurt vooraleer ze in de lidstaten is omgezet.

De autobezitter moet ook worden aangespoord tot meer waakzaamheid. Gesofistikeerde systemen hebben uiteraard geen zin als de autobezitter nonchalant blijft.

Ter preventie van de autocriminaliteit kan ook een sensibiliseringscampagne worden opgezet, gericht tot alle betrokken partijen. Er moet ook een betere opsporing zijn en er dienen zwaardere straffen te worden uitgesproken om deze plaag in te dijken. Vooral in de grootsteden moet er strenge controle zijn.

De voorstellen die tot nu toe vooral werden geformuleerd door de minister van Binnenlandse Zaken hebben echter voor het grootste gedeelte betrekking op de verkeersadministratie, wat niet tot zijn bevoegdheid behoort, maar wel tot de bevoegdheid van de

minister van Verkeerswezen. Daarom hadden wij graag van de bevoegde minister van Verkeerswezen vernomen of hij zijn beleid op deze voorstellen zal afstemmen en in de toekomst hiervoor de nodige initiatieven zal nemen. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Di Rupo.

De heer Di Rupo, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de interpellant, de heer Verschuere en mevrouw Creyf. Het is niet de eerste interpellatie over deze kwestie in de Senaat, maar het is wel de eerste interpellatie die tot mij, als federaal minister, is gericht.

Op het eerste punt in de interpellatie van de heer Van Hooland antwoord ik dat er niet wordt overwogen de huidige structuur van de DIV te wijzigen.

De nieuwe informaticaprogramma's zijn op 3 november 1993 ter gelegenheid van de verhuis van de DIV naar nieuwe lokalen in het Résidence Palace in werking getreden.

Het gaat om een «on-liner»-systeem dat onmiddellijk een inschrijvingsbewijs drukt. Dit systeem maakt het mogelijk om bijna onmiddellijk een voertuig te registreren in het inschrijvingsrepertorium.

Elke inschrijvingsaanvraag die via de post bij de DIV binnenkomt, wordt binnen de 24 uur uitgevoerd indien zij correct is ingevuld en volledig is. De aanvrager moet dus slechts twee werkdagen wachten, met inbegrip van de verzendingstijd, om zijn inschrijvingsbewijs in zijn woonplaats te ontvangen.

Gelijklopend met deze innovatie biedt mijn administratie de mogelijkheid het inschrijvingsbewijs persoonlijk in het Résidence Palace te bekomen. Daartoe werden zes loketten op de gelijkvloerse verdieping geïnstalleerd.

Het publiek heeft blijkbaar geen geloof gehecht aan de korte verzendingstermijn van de post en heeft massaal gekozen voor een bezoek aan de loketten.

Aldus werd op sommige decemberdagen een toeloop van 800 à 1 000 aanvragers vastgesteld, waarvoor zes loketten klaarblijkelijk niet volstaan. Het publiek lijkt dus het Résidence Palace te verkiezen, ondanks de lange wachttijden. Vandaar de absolute noodzaak om het probleem van de overbelaste loketten op te lossen.

Drie oplossingen waren mogelijk: ten eerste, de afschaffing van de lokettendienst, wat de bevolking zeker niet zou waarderen; ten tweede, het opdrijven van de onthaalcapaciteit in het Résidence Palace door er bijkomende loketten te installeren; ten derde, het installeren van loketten «op afstand», op verschillende plaatsen van het rijk.

Die laatste oplossing werd verkozen, om verschillende redenen. De ligging van de lokalen van het Résidence Palace bemoeilijkt de installatie van bijkomende loketten. Het opdrijven van de onthaalcapaciteit in het Résidence Palace kan leiden tot een omgekeerd effect, tot een nog grotere belasting van die dienst van de DIV eerder dan tot een verlichting. Wat de service aan de klanten betreft, zijn personen die ver van Brussel gedomicilieerd zijn en die geen gebruik willen maken van de post, benadeeld ten opzichte van personen wier domicilie of werkplaats zich in het centrum van het land bevindt.

Mijn administratie werd dus belast met het maken van een studie over de installatie van enkele loketten in het noorden en in het zuiden van het land. Daar die studie maar pas aangevangen is, kan ik momenteel onmogelijk antwoorden op de verschillende vragen over de decentralisatie van de DIV.

Le système belge d'immatriculation des véhicules, qui date de 1953, est sensiblement différent de celui des pays limitrophes. En Belgique, un numéro de plaque est attribué à une personne déterminée et non pas à un véhicule déterminé. Cela signifie que lorsqu'un véhicule change de propriétaire, la plaque ne suit pas le véhicule, à l'inverse du système français, par exemple.

Le répertoire matricule de la Direction de l'immatriculation des véhicules reprend toutes les personnes titulaires d'une plaque d'immatriculation avec, au regard de chaque plaque, le véhicule actuellement couvert par celle-ci.

Lorsqu'une personne supprime l'immatriculation d'un véhicule déterminé et que personne d'autre ne procède à sa nouvelle immatriculation, le véhicule en question n'est plus renseigné au répertoire matricule.

Il existe bien, parallèlement au répertoire matricule normal, un fichier des véhicules volés, fichier géré par la gendarmerie et raccordé directement à notre répertoire matricule depuis la modernisation de la DIV intervenue le 3 novembre 1993. Il permet, par comparaison des numéros de châssis, de déceler sur-le-champ tout véhicule volé que l'on désire immatriculer à nouveau. Il en est de même pour les véhicules démolis, à condition que la DIV ait été informée de cette démolition par la restitution du certificat d'immatriculation.

Le fait de créer des guichets à distance ne modifiera rien au système actuel puisque ces guichets seront reliés directement au répertoire matricule, de la même façon et au même titre que les guichets installés au Résidence Palace. C'est pourquoi j'avais précisé, dès le début de mon exposé, qu'il n'est pas du tout envisagé de modifier la structure actuelle de la DIV.

J'en viens aux propositions formulées par mon collègue de l'Intérieur et de la Fonction publique, notamment à l'occasion de la clôture du salon de l'auto, et auxquelles Mme Creyf a fait allusion.

Sous réserve d'un examen plus approfondi des suggestions avancées par mon collègue, je puis déjà préciser les points suivants sur le plan technique.

Premièrement, la DIV utilise depuis l'année dernière un tout nouveau modèle de certificat d'immatriculation, élaboré en collaboration étroite avec les services de la Banque nationale et réputé infalsifiable. Pour répondre à la question de M. Van Hooland, je signale que ce document est de couleur rose.

Deuxièmement, la nouvelle réglementation en matière d'immatriculation des véhicules, entrée en vigueur le 1er janvier écoulé, à la suite de la modernisation de la DIV, prescrit qu'en cas de revente d'un véhicule, le certificat d'immatriculation doit être annulé par le contrôle technique et conservé par son titulaire. L'acheteur ne reçoit donc plus ce document du vendeur; le formulaire de demande d'immatriculation prérempli par le contrôle technique lui suffit pour procéder à la nouvelle immatriculation à son nom du véhicule acheté.

Op de vierde vraag van de interpellant antwoord ik dat de DIV slechts ongeveer 20 pct. van de inschrijvingsbewijzen van de gesloopte voertuigen krijgt omdat waarschijnlijk talrijke slopers de reglementering niet volgen. De DIV is niet bevoegd om de niet-teruggegeven bewijzen bij de slopers in beslag te nemen. Dat is een exclusieve bevoegdheid van de gerechtelijke overheden.

Tot besluit handel ik over de problematiek in verband met de diefstalbeveiliging van auto's. Ik ben mij ervan bewust dat, zoals de heer Van Hooland heeft gezegd, het aantal gestolen personenwagens in België alarmerende vormen aanneemt en dat het nodig is om een betere reglementering uit te werken om het aantal diefstallen te doen afnemen. De Europese Commissie herwerkt momenteel de richtlijn 74/61/EEG betreffende de antidiefstal-inrichting van auto's. In het nieuwe ontwerp worden aan de diefstalbeveiliging strengere eisen gesteld en worden tevens technische criteria ingevoerd voor alarmsystemen. Vermoedelijk zal de nieuwe richtlijn nog in 1994 door de Europese Commissie worden goedgekeurd in het Comité voor aanpassing van de technieken. Er is geen sprake van dat de lidstaten ondertussen ter zake nationale initiatieven nemen. De Commissie zou dit onmiddellijk beletten om te vermijden dat de reglementeringen van de lidstaten uiteenslopen. Duitsland heeft er bij de Commissie op aangedrongen dat de richtlijn zo spoedig mogelijk zou worden goedgekeurd. Zodra deze zal zijn bekendgemaakt zal België het nodige doen om hem snel in het Belgische recht in te voeren.

Enfin, les aspects fiscaux de cette question devront être rediscutés avec le ministre des Finances.

Je suis parfaitement conscient du caractère incomplet de ma réponse. Cependant, mon département a le souci d'aboutir en la matière.

Je ne doute pas que d'autres interpellations me seront adressées concernant cette question; l'étude qui aura été menée entre-temps me permettra de vous communiquer des informations plus précises quant aux points évoqués notamment par M. Van Hooland. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de interpellant.

De heer Van Hooland (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Vice-Eerste minister voor zijn omstandig en interessant antwoord. Ik verzeker hem dat ik zolang als nodig zal blijven interpelleren omtrent die onaantvaardbare problematiek.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, u zegt dat de structuur van de DIV niet wordt veranderd. U bedoelt hiermede waarschijnlijk de administratief-technische organisatie van de dienst en niet de bestuurlijke structuur als dusdanig. U zegt dat u zonder reserves gekozen hebt voor decentralisatie, wat een goede zaak is. Kunt u mij, alhoewel de studie nog maar net een aanvang heeft genomen, reeds mededelen waar de plaatselijke DIV's zullen worden gevestigd?

U zegt dat de DIV niet bevoegd is om de 80 pct. inschrijvingsbewijzen die niet worden teruggestuurd, in beslag te nemen. Volgens mij moet de DIV, los van een Europese richtlijn, in staat zijn de terugzending van de inschrijvingsbewijzen, hoe ze er ook mogen uitzien, te eisen of te laten verplichten. Dat zou toch een maatregel van goed administratief beheer zijn.

Ik heb mij in deze interpellatie beperkt tot de organisatie en het beheer van de Dienst Inschrijving Voertuigen, maar dan wel in de ruimste zin van het woord, om de eenvoudige reden dat het de plicht is van deze overheid om op te treden op het terrein waar ze bevoegd is. De overheid mag zeker niet de indruk geven dat ze de problemen waarvoor ze bevoegd is, aan anderen overlaat, bijvoorbeeld aan politie en rijkswacht. Het gevoel van onveiligheid bij de mensen is immers zeer groot. Velen durven hun wagen niet meer achter te laten in de grootstad. Weliswaar gaat het soms om slechts een subjectief gevoel...

De Voorzitter. — Mijnheer Van Hooland, het is niet de bedoeling dat u opnieuw interpeleert. U hebt drie minuten om bijkomende vragen te stellen. Ik vraag u dus te besluiten.

De heer Van Hooland (VU). — Mijnheer de Vice-Eerste minister, deze interpellatie ging in de eerste plaats over de Dienst Inschrijving Voertuigen, niet om hem te kritiseren, maar om aan te tonen dat de overheid via deze dienst in staat is en moet zijn om sneller en meer effectief op te treden, ook tegen autodiefstallen.

M. le Président. — La parole est à M. Di Rupo, Vice-Premier ministre.

M. Di Rupo, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques. — Monsieur le Président, ma réponse aux trois questions supplémentaires sera assez brève.

1. Premièrement, le maintien du statu quo ne concerne bien entendu pas le management.

Deuxièmement, bien que l'étude en soit à ses débuts, je puis dire à l'honorable membre que des services seront déconcentrés dans chacune des provinces, vraisemblablement là où des contrôles techniques seront organisés. Ils seraient ainsi au nombre de neuf, soit quatre dans le nord, quatre dans le sud, le dernier à Bruxelles.

Par ailleurs, le détenteur est obligé de renvoyer la carte grise, conformément à la réglementation en vigueur. Cependant, en cas de non-renvoi, nous ne disposons actuellement d'aucun moyen de contrainte. Ce point fait l'objet de toute mon attention. Dans les prochaines semaines, j'examinerai la situation réelle et tenterai de voir avec mes collègues si des solutions peuvent être dégagées, éventuellement en parallèle avec les mesures prises à l'échelon européen.

M. le Président. — L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Dames en heren, ik stel u voor aan onze agenda van vanmiddag de interpellatie toe te voegen van de heer Verreycken tot de Eerste minister over «de onbetrouwbaarheid van de Regering, zelfs na de jongste herschikking».

Mesdames, messieurs, je vous propose d'ajouter à notre ordre du jour de cet après-midi l'interpellation de M. Verreycken au Premier ministre sur «le manque de crédibilité du Gouvernement, même à la suite du remaniement ministériel récent».

Is de Senaat het hiermee eens?

Le Sénat est-il d'accord? (*Assentiment.*)

Dan is hiertoe besloten.

Il en sera donc ainsi.

INTERPELLATIE VAN DE HEER ULBURGHS TOT DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER «DE SCHRIJNENDE TOESTAND VAN DE POLITIEKE VLUCHTELINGEN IN SINT-TRUIDEN»

INTERPELLATION DE M. ULBURGHS AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR «LA SITUATION PENIBLE DES REFUGIES POLITIQUES A SAINT-TROND»

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Ulburghs tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de schrijnende toestand van de politieke vluchtelingen in Sint-Truiden».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Ulburghs (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, al een hele tijd maken wij in Sint-Truiden een werkelijk kat-en-muisspel mee tussen enerzijds het gemeentebestuur en het OCMW en anderzijds de groepen die zich bezighouden met de oplossing van de schrijnende problematiek van de politieke vluchtelingen. Deze problematiek blijft regelmatig de voorpagina's halen, zeker van de Limburgse kranten. Op 29 november 1993 interpeleerde ik hierover reeds de minister van Binnenlandse Zaken. Ik schreef ook een brief aan de vorige minister van Maatschappelijke Integratie, mevrouw De Galan. In hun antwoord onderkennen deze beide ministers wel het schrijnend karakter van dit probleem, maar blijkbaar kunnen zij daar bitter weinig aan doen.

Drie weken geleden, op zondag 9 januari, bezochten wij een aantal politieke vluchtelingen in Sint-Truiden. Het had gesneeuwd en op de wegen lag er heel wat modder. In die omstandigheden bezochten wij onder meer de Sikhs die bij de heer Smets zijn gehuisvest. Die heeft in de Wijngaardstraat een huis en in de kelder daarvan hokken momenteel 25 Sikhs. Zij slapen op stapelbedden naast mekaar en betalen hiervoor maandelijks 2.000 frank huur. Dezelfde eigenaar heeft zijn kippenstallen als logement ingericht en daar overwinteren momenteel 50 Sikhs. In de zomer herbergde de heer Smets nog 180 Sikhs in kelder en kippenstallen. Blijkbaar is er nu tussen hem en de burgemeester van Sint-Truiden en het OCMW een overeenkomst tot stand gekomen, waardoor deze kippenstallen tegen de volgende zomer toch de nodige accommodatie zouden krijgen. Hoe dan ook, het blijven kippenstallen, waar men nauwelijks dieren in kan onderbrengen.

Ondertussen verhuizen wel enkele Sikhs, die in orde zijn met hun huurgeld, naar een bivakhuis dat tot mei ter beschikking kan blijven. Het is eigendom van een parochiegemeenschap en wordt eigenlijk uitsluitend in de zomer gebruikt als kampeerplaats voor jeugdbewegingen. In dit bivakhuis komt echter ook een Roemeens gezin, dat nu in een nog schrijnender toestand leeft in een caravan van 10 vierkante meter. Wij hebben die bezocht. In deze smalle caravan, waarin de ruimte bijna helemaal in beslag wordt genomen door de matrassen die op de vloer liggen, leeft een

gezin van twee ouders met vijf kinderen tussen 3 en 8 jaar. De verwarming en het keukenfornuis werken er op gas. In de caravan hing dan ook een niet te verdragen gasreuk.

De minister weet ongetwijfeld dat het stadsbestuur en het OCMW weigeren de asielzoekers te herbergen in de legerkazerne van de Saffraanberg, ondanks de positieve voorstellen ter zake van de minister van Landsverdediging en van minister De Galan, die over deze kwestie een brief schreef aan mijzelf en aan de heer Johan Leman, de directeur van het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding.

Over heel deze problematiek wil ik de minister volgende vragen stellen.

Ten eerste, welke maatregelen denkt hij te nemen ten aanzien van het gemeentebestuur en het OCMW van Sint-Truiden, die duidelijk hun wettelijke verplichtingen tot inschrijving, hulpverlening, voeding en een minimaal sociaal kader niet nakomen?

Ten tweede, welke contacten en overleg plant hij met zijn collega van de Vlaamse Gemeenschap in verband met de verdere werking en de verplichtingen van het OCMW en het stadsbestuur van Sint-Truiden?

Ten derde, welke juridische stappen kunnen nog worden ondernomen om zowel het stadsbestuur als het OCMW aan te sporen tot naleving van hun wettelijke verplichtingen? (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Van Cleuvenbergen.

Mevrouw Van Cleuvenbergen (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, ik sluit mij in de eerste plaats aan bij de gelukwensen voor de nieuwe minister. Ik vermoed dat wij elkaar hier en in de commissie nog regelmatig zullen ontmoeten.

Wanneer ik mij, zoals de vorige keer, aansluit bij de interpellatie van de heer Ulburghs, is dat met de bedoeling deze zaak te objectiveren. De toestand in Sint-Truiden is volgens mij een aanleiding om het opvangbeleid van het ministerie van Volksgezondheid te analyseren. Hoe ontstaan problemen in bepaalde gemeenten? Sint-Truiden is hier geen alleenstaand geval. Brussel, Luik en Antwerpen hebben immers met dezelfde problemen af te rekenen. Door een te grote concentratie van vluchtelingen — met om het even welk statuut — gaat de bevolking niet meer objectief reageren op wat zich afspeelt.

De concentratie in Sint-Truiden ontstaat vooral door het werkaanbod. In bepaalde piekperiodes is daar een enorm hoog werkaanbod en weinige Belgen voelen zich blijkbaar aange trokken om in vrij moeilijke, ondankbare en vaak schandalige omstandigheden te gaan werken. Voorts is Sint-Truiden in het buitenland goed bekend. Het blijkt dat vluchtelingen die in België binnenkomen vaak onmiddellijk vragen om naar Sint-Truiden te mogen komen. Dat wijst toch wel op « filiëres » in het buitenland, maar dit probleem is veeleer een probleem van de minister van Binnenlandse Zaken.

Naast de grote concentratie is er in Sint-Truiden ook het probleem van de onzekerheid en de twijfel van de plaatselijke overheid en van de plaatselijke bevolking.

In het algemeen beleid zijn er een aantal hiaten, in de eerste plaats op het gebied van huisvesting, het onderwerp dat de aanleiding was van de interpellatie van de heer Ulburghs. Nu « kan » iedere gemeente een plaatselijk reglement opstellen in verband met het verhuren van woningen. Een algemene verplichting hier toe zou veel problemen voorkomen.

Ik wens in dat verband toch wel te onderstrepen dat ook de werkgevers die deze buitenlandse arbeiders aantrekken een zekere verantwoordelijkheid hebben. Ik hoop dat de minister van Tewerkstelling en Arbeid in haar antwoord op mijn volgende interpellatie zal bevestigen dat in het protocol waarover thans met de fruitsector wordt onderhandeld aandacht zal worden besteed aan de huisvesting.

Mijnheer de minister, inzake uw bevoegdheid wijs ik erop dat Sint-Truiden geen echt onthaalcentrum heeft. Er is geen dienst van het Rode Kruis die een opvangcentrum inricht. Zelfs over de inrichting van de kazerne als onthaalcentrum kan worden gediscussieerd in verband met de betalingsmodaliteiten. Het is duide-

lijk dat alleen het OCMW financiële hulp kan geven aan asielzoekers, tot het maximumbedrag van het bestaansminimum. Het is die hulp die door u, gewoonlijk op een vlotte en correcte manier, wordt terugbetaald. De OCMW's kunnen zelfs voorschotten vragen.

Ik kom dan terug op het tweede item, namelijk de onzekerheid en de reacties van de overheid en van de plaatselijke bevolking.

De wetgeving op asielzoekers en op het hele vluchtelingenbeleid is de jongste jaren sterk geëvolueerd. Bijna om de twee maanden moeten de OCMW's en de gemeenten nieuwe wetten en reglementen bestuderen. Dit is weliswaar hun taak, maar op deze manier wordt de concrete uitwerking bemoeilijkt.

Er zijn ook hiaten in de wetgeving. Niet alleen het ministerie van Volksgezondheid is verantwoordelijk, deze aangelegenheid moet ook gedeeltelijk door het ministerie van Binnenlandse Zaken en door het ministerie van Arbeid en Tewerkstelling worden gevolgd.

Het is vervelend dat rechten van asielzoekers, die wettelijk in België verblijven, moeten worden afgedwongen door een rechtbank. De plaatselijke OCMW's worden niet voldoende op de hoogte gehouden van de stand van zaken van een concreet dossier. Telkens opnieuw ontstaan er discussies tussen de OCMW's onderling over de plaats van huisvesting, die bijgevolg ook de plaats is waar de betalingen moeten worden verricht.

Positief is echter dat de minister mede betrokken is bij de nieuwe wetgeving rond het spreidingsbeleid. Minister Smet heeft enkele jaren geleden reeds maatregelen genomen, die blijkbaar niet dwingend genoeg waren. Ik hoop dat de nieuwe wet op het spreidingsbeleid logica vertoont en meer zekerheid zal bieden. De vele discussies die binnen de OCMW's worden gevoerd over het al dan niet verantwoordelijkheid dragen en hulp bieden zullen voor een deel worden opgelost door deze wet, waaraan de minister zijn medewerking zal verlenen.

Dat de bevolking van Sint-Truiden of van Brussel — plaatsen waar veel vreemdelingen wonen — op een dergelijke manier reageert, is te wijten aan de bewuste of onbewuste verkeerde voorlichting vanwege de plaatselijke verantwoordelijken. Ik citeer uit een artikel over het jaarverslag van een OCMW naar aanleiding van de begroting 1994, dat verscheen in *Het Belang van Limburg*. De voorzitter van dit OCMW zegt: « Wij hebben beslist het aantal asielzoekers zo beperkt mogelijk te houden. Momenteel heeft het OCMW slechts tien asielzoekers ten laste. Ik wil erop wijzen dat de Belgische Regering in deze problematiek een hypocriete houding aanneemt: alle problemen en lasten worden naar de OCMW's en gemeenten verlegd. »

Wanneer de bevolking regelmatig wordt geconfronteerd met dergelijke verklaringen, meent zij dat dit de waarheid is. Daarom moet het ministerie van Volksgezondheid er bij de OCMW's op aandringen dat er juiste en objectieve informatie wordt verstrekt. In dit artikel is sprake van tien asielzoekers, maar uit de opgevraagde informatie blijkt dat in deze gemeente 160 mensen recht hebben op het bestaansminimum. Het is volksverlakkerij te doen geloven dat een gemeente failliet gaat omdat tien mensen meer het bestaansminimum krijgen, te meer daar de gemeenten dit bedrag bovendien terugbetaald krijgen van het ministerie van Volksgezondheid.

Ik verzoek de minister met aandrang dat hij de OCMW's de nodige richtlijnen zou geven opdat de bevolking niet op het verkeerde been zou worden gezet door het bewust of onbewust verstreken van verkeerde of onvolledige voorlichting. (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à M. Santkin, ministre.

M. Santkin, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — Monsieur le Président, permettez-moi tout d'abord de dire à l'interpellateur: « *Dank u wel voor de wensen die ik mocht ontvangen.* »

J'ai écouté attentivement les deux intervenants et je partage les préoccupations humanitaires exprimées, particulièrement par M. Ulburghs. On ne peut rester insensible aux situations qu'il a décrites.

Comme mon prédécesseur, je suis prêt à mener, chaque fois qu'il le faudra, un dialogue constructif avec les différentes parties concernées. Mais je dois ajouter — et j'espère que les deux intervenants le comprendront — qu'il convient de situer mes réponses et mes actions dans le cadre des compétences qui sont les miennes. M. Ulburghs a d'ailleurs rappelé l'attitude de mon prédécesseur, attitude visant à supporter la proposition d'hébergement faite par le directeur du Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme, en accord, semblait-il, avec la ville et le CPAS de Saint-Trond. Je confirme nettement cette attitude, mais, je le répète, mes compétences à ce sujet ne me permettent pas d'en faire plus. En effet, l'action de l'Etat fédéral — Mme Van Cleuvenbergen l'a souligné — se limite au remboursement de l'aide sociale accordée par le CPAS au demandeur d'asile. Le respect par le CPAS des missions qui lui ont été confiées par la loi relève du pouvoir de tutelle, en l'occurrence la Communauté flamande. Cependant, le CPAS garde toute son autonomie quant à l'appréciation de l'état de nécessité justifiant une aide sociale. Quant au refus d'inscription par les communes, vous me voyez obligé de vous renvoyer à mon collègue, le ministre de l'Intérieur, qui assure, comme vous le savez, la compétence fédérale en la matière.

En ce qui concerne la seconde question, je suis également contraint de vous inviter à vous adresser au ministre communautaire qui exerce la tutelle sur les CPAS.

Enfin, au sujet des démarches juridiques possibles, je tiens à rappeler que la loi organique sur les CPAS, et en particulier l'article 1er, prévoit l'obligation pour ceux-ci de garantir une vie conforme à la dignité humaine à toute personne qui se trouve sur son territoire, dans le cadre et les limites de leurs missions définies à l'article 57 de cette même loi.

Par ailleurs, l'article 71 de la même loi organise la procédure de recours individuel. Dès lors, toute personne concernée peut introduire un recours auprès du tribunal du travail contre une décision en matière d'aide individuelle prise par le Conseil du centre public d'aide sociale.

Comme vous le savez, j'ai la charge de cette matière depuis très peu de temps. D'emblée, j'ai précisé l'état d'esprit dans lequel je compte exercer mes nouvelles fonctions. Je souhaite évidemment m'inscrire dans le cadre de l'action entamée par mon prédécesseur. Si j'ignore encore les problèmes particuliers qui se posent à Saint-Trond, je puis vous assurer que je connais très bien les difficultés rencontrées au centre d'accueil de Nassogne situé à proximité de chez moi. Vous pouvez dès lors être certain que je serai attentif à ce type de problématique. Je veillerai à l'instauration d'un dialogue constructif entre les différentes parties. Par ailleurs, j'attacherai une vigilance toute particulière à la clarification et à la vulgarisation des responsabilités des uns et des autres. Comme M. Ulburghs, j'ai en effet la désagréable impression que ce dossier à hautes charges humaines fait quelque peu l'objet du jeu du chat et de la souris. Il est clair que ce type de comportement ne peut être toléré. Je m'attellerai dès lors à redéfinir clairement les responsabilités et à établir la coordination des différentes démarches. *(Applaudissements.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de interpellant.

De heer Ulburghs (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn goede wil en voor het feit dat hij aandachtig heeft geluisterd naar deze aanslepende problemen. Ik dank hem ook voor zijn aandacht voor de menselijke kant van deze schrijnende zaak.

Mijnheer de minister, het is belangrijk dat u wilt meewerken om de verantwoordelijkheid van iedereen duidelijk af te bakenen en te komen tot coördinatie en samenwerking tussen allen die in Sint-Truiden bij dit probleem betrokken zijn, zodat deze hypotheek, die op de stad blijft wegen en die niet noodzakelijk voordelig is voor de politieke vluchtelingen, wordt opgeheven.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Dames en heren, ik kondig u aan dat, gezien het verloop van de werkzaamheden in de commissie voor de Justitie en de beschikbaarheid van de Eerste minister, de vergadering vanmiddag zal aanvangen om 15 uur.

Je vous signale qu'en raison des travaux de la commission de la Justice et de l'agenda du Premier ministre, la séance de l'après-midi aura lieu à 15 heures au lieu de 14 heures.

INTERPELLATIE VAN DE HEER ULBURGHES TOT DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER «HET PROTOCOL VOOR DE TUINBOUW»

INTERPELLATION DE M. ULBURGHES AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR «LE PROTOCOLE RELATIF A L'HORTICULTURE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Ulburghs tot de minister van Tewerkstelling en Arbeid over «het protocol voor de tuinbouw».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Ulburghs (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, ik ga opnieuw in op het probleem van de politieke vluchtelingen, maar nu in verband met het protocol voor de tuinbouw. Het is duidelijk dat dit ook een belangrijk element is in de oplossing van dit onverkwikkelijke dossier dat blijft aanslepen en bijna dagelijks de kranten haalt, zeker in Limburg, en waarop meer bepaald in de krant *Het Belang van Limburg* wordt gewezen.

Na een onderzoek van anderhalf jaar hebben de sociale partners inzake het protocol het volgende vastgesteld.

Ten eerste is de VDAB misbruikt door de fruitteelaars als middel om zogezegd aan Belgische werkzoekenden een gelijke kans te geven om in deze sector aan het werk te kunnen, terwijl onderhands goedkopere vreemde arbeidskrachten werden aangeworven. Men hoort vaak zeggen dat politieke vluchtelingen het werk van de eigen bevolking afnemen, terwijl er zo veel werklozen zijn. Ook Belgische werklozen moeten inderdaad een eerlijke kans op werk in de fruitteelt krijgen.

Ten tweede werd het afgesproken minimumloon niet gerespecteerd, zeker niet voor vreemde arbeidskrachten, terwijf de prestaties van deze mensen meestal veel hoger liggen dan deze van Belgen. Men weet bijvoorbeeld hoe sterk onder andere de Sikhs presteren.

Ten derde liet de huisvesting van de vreemde arbeidskrachten meestal te wensen over, of was zij zelfs volkomen afwezig. Ik heb daarop ook in een vorige interpellatie gewezen en zal er nog op terugkomen.

Ten vierde werden sociale documenten onvolledig of helemaal niet ingevuld.

Ten vijfde wordt iedere controle in deze sector zeer moeilijk tot onmogelijk geacht.

Ten zesde werden tientallen buitenlandse werknemers, Sikhs en Roemenen, helemaal niet betaald voor hun geleverde arbeid en aan anderen werd naar willekeur 20, 30 tot 50 pct. van het loon achtergehouden voor vervoer, kost, inwonen of zelfs voor futuliteiten.

Ten zevende geven de Boerenbond en de Belgische Fruittelers Organisatie vaak onjuiste cijfers met betrekking tot het percentage Belgen onder de plukkers, 75 tot 90 pct. De cijfers van de sociale inspectie liggen veel dichter bij de werkelijkheid en tonen aan dat de helft van de plukkers buitenlanders zijn. Voor de aardbeienteelt geeft de BFO zelfs toe dat 75 pct. van de plukkers buitenlanders zijn.

Ten achtste, de voorgestelde belasting per hectare heeft geen zin omdat niemand weet hoeveel hectaren een teler precies bewerkt.

Ten negende, de wildgroei en de overproductie in de fruitteelt worden daarenboven niet ontmoedigd, maar aangewakkerd door hoge interventiesubsidies. In plaats van het overschot aan

noodhulp te geven, geeft men het soms aan de boeren terug die er hun dieren mee voederen. De appels worden bestrooid met kalk om te verhinderen dat ze opnieuw worden aangeboden. Fraude is hierbij niet uitgesloten, ik denk onder meer aan het verwerken van besmeurde appels in de industrie.

Ten tiende, aangezien de grote meerderheid van de arbeiders in deze sector niet aangesloten is bij een vakbond, vrezen wij dat de belangen van deze benadeelde werknemers niet voldoende worden verdedigd.

Wij kunnen misschien enkele tips geven. Er zou, als strikt minimum, een arbeidscontract-werkuren fiche moeten komen, een driedubbel exemplaar, dat ontworpen is door en verkrijgbaar is op de VDAB. Hierop moeten zowel de naam en het adres van de werkgever als van de werknemer worden vermeld, evenals het overeengekomen minimumloon. Op dit document moet de werkgever dagelijks het aantal gewerkte uren invullen en aftekenen. Bij de uitbetaling van het loon moet de werkgever de som vermelden en moet de werknemer tekenen voor ontvangst. Een exemplaar van dit formulier houdt de werknemer steeds op zak. Het tweede exemplaar is voor de werkgever en het derde voor de VDAB. Dit is alvast één manier om het loongesjoemel te vermijden.

Indien de werkgevers toch zo graag gebruik maken van buitenlandse werkkrachten, moeten zij ook maar instaan voor de huisvesting, zoniet mondt dit uit in gettovorming en racisme.

Mevrouw de minister, na de oorlog werden heel wat buitenlanders aangetrokken om in de mijnen en de zware industrie te werken. De economie diende immers opnieuw te worden aangezwengeld.

In de Limburgse mijnstreek, maar ook in de Luikse mijnstreek, in de *banlieue*, was er toen helemaal geen opvang voor de buitenlandse werkkrachten. Zij leefden in barakken in menonwaardige omstandigheden. De sociale partners hebben dit ingezien en voor opvang gezorgd die model kon staan. In de Limburgse mijnstreek werden cités opgericht en heel wat instanties en diensten begeleiden deze mensen: gezondheidszorg, scholen, sport- en cultuuraccommodatie om de aangeworven mijnwerkers op te vangen.

Als ik de gebeurtenissen volg in de fruitteelt, die toch een belangrijke sector is, vraag ik mij af in welk land wij leven. De arbeiders moeten wonen in gebouwen, waarin men zelfs geen dieren zou onderbrengen.

Er zijn dringende maatregelen nodig om de ontwikkeling van een duale maatschappij te voorkomen. Een antagonisme tussen links en rechts met opbiedingen komt niemand ten goede. Onze bevolking vraagt zich af hoe het mogelijk is dat dergelijke toestanden blijven bestaan en of de overheid wel degelijk een oplossing zoekt voor dit probleem.

Wij vragen dus gerechtigheid en wensen dat deze middeleeuwse toestanden voorgoed worden uitgebannen.

Daarom zijn we zo vrij de minister te vragen welke maatregelen hij overweegt om een einde te maken aan die wantoestanden.

De sociale partners besluiten dat het ingevolge deze wantoestanden en de chaos geen zin heeft om het protocol voor de tuinbouw te verlengen of om een nieuw protocol te ontwerpen. Wat zijn de plannen van de minister in dit verband? (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Ottenbourg.

De heer Ottenbourg (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, in aansluiting bij de interpellatie van de heer Ulburghs wens ik de minister een dringende vraag te stellen. Deze vraag betreft niet zozeer de politieke vluchtelingen maar wel het probleem van de verlenging van het protocol.

Meer dan in andere sectoren wordt men in de tuinbouwsector geconfronteerd met de complexiteit en de soms moeilijke toepasbaarheid in de praktijk van de in ons land bestaande sociale reglementeringen.

De sector kent niet alleen een regelmatige, permanente behoefte aan arbeidskrachten. Van 1985 tot 1991 is het aantal permanent arbeidskrachten gestegen van 6 560 tot 9 196. Er zijn weinig sectoren die in deze periode van toenemende werkloosheid zo'n groei hebben gekend.

Naast deze permanente arbeidskrachten heeft de sector een in verschillende teelten terugkerende piekperiode die de inzet vereist van andere arbeidskrachten.

De enorme behoefte aan werknemers voor de opvang van de seizoenpieken, en dit gedurende een relatief korte tijdsspanne, doet heel wat problemen rijzen, onder meer op het vlak van de sociale administratie, de sociale zekerheid en de arbeidsregeling. De heer Ulburghs vernoemde op dit vlak ook de huisvesting.

Het aantrekken van de nodige arbeidskrachten is niet eenvoudig. Teneinde voor de hierboven vermelde problemen een voor de sector aangepaste oplossing te bieden, werd in 1992 het enig sociaal document ingevoerd en werd een geëigende sociale-zekerheidsreglementering uitgewerkt die rekening houdt met de specifieke noden en mogelijkheden van de sector. Immers, veel bedrijven worden uitsluitend geconfronteerd met de toepassing van de complexe sociale wetgeving in die piekperioden: bij het plukken van fruit of het kuisen van witloof. Onze wetgeving is echt niet afgestemd op die activiteiten.

Bovendien is de draagkracht van de sector beperkt. Land- en tuinbouw zijn de enige sectoren waar de prijsvorming gebeurt op de markt of waarvoor de prijs wordt opgelegd door Europa en waar de kostenstijging dus niet kan worden doorberekend.

Met de sociale partners en de bevoegde ministers van Arbeid van de federale en van de gewestregeringen werd in 1992 een regeling uitgewerkt voor het rekruteren van een grote groep van personeelsleden voor seizoen- en gelegenheidswerkzaamheden. De in dit kader gesloten overeenkomsten van 12 juni 1992 en de werking van de toen opgerichte stuurgroep, die alle betrokken beleidsinstanties omvat, illustreren dat door constructief overleg voor een sector met specifieke noden ook aangepaste reglementeringen tot stand kunnen komen.

Deze regeling van het enig sociaal document moet zo vlug mogelijk worden verlengd. Dit is ten andere ook de bedoeling van alle aanwezige partijen in de stuurgroep tuinbouw, dit het protocol van juni 1992 opvolgt en de verlenging ervan voorbereidt.

De sociale administratie moet echter nog eenvoudiger worden. De drempel voor de werkgevers moet worden verlaagd. De voorbije twee jaar hebben wel aangetoond dat het enig sociaal document voor het tuinbouwbedrijf verspreid was bij de overgrote meerderheid van werkgevers. Er werden meer dan 4 000 documenten uitgereikt. Nu er nog maar één enkel document moet worden bijgehouden, in plaats van het personeelsregister, de arbeidsreglementen, de loonbon en de individuele rekening vroeger, wordt de sociale administratie nu correcter gevoerd.

De voor 1992 en 1993 toegestane 25 arbeidsdagen volstaan niet. Het is de bedoeling van de sociale partners dit aantal te verhogen tot 65 arbeidsdagen. Dit zal positieve gevolgen hebben. De vraag naar arbeidskrachten zal dalen, dus ook vermoedelijk die naar vreemde arbeidskrachten. Hiermee kan al voor een deel het probleem van de woongegelegenheid, waarover de heer Ulburghs het had in zijn eerste interpellatie, worden opgelost. Personen die ingewerkt zijn in het bedrijf, kunnen langer blijven voor seizoenarbeid. Oof werklozen krijgen hierdoor betere kansen.

Als compensatie voor de verhoging van het aantal dagen is de tuinbouwsector bereid bij te dragen in het systeem van de sociale zekerheid. Hierdoor krijgt de overheid totaal nieuwe inkomsten. Voor seizoen- en gelegenheidswerk wordt er immers tot op vandaag geen sociale-zekerheidsbijdrage betaald. In dit systeem zal ook de regelmatige tewerkstelling behouden blijven, want de piekperioden enten zich bovenop de regelmatige arbeid. De sociale zekerheid krijgt er dus tientallen miljoenen bij. De forfaitaire RSZ-regeling biedt daarenboven de kans om een experiment te wagen inzake de alternatieve financiering van de sociale zekerheid.

De werklozen zullen bijkomende mogelijkheden krijgen. Met de lokale jobdiens ten kan er een groter beroep worden gedaan op de werklozen. Voor deze doelgroep moeten dan wel aantrekkelijke voorwaarden worden uitgewerkt. Zo kan men denken aan een geheel of gedeeltelijk behoud van de werkloosheidsvergoeding, maar hierover wil ik mij nu niet uitspreken.

Ik vraag de minister dan ook de voorstellen van de stuurgroep tuinbouw te ondersteunen, zodat wij spoedig tot een verbeterde wettelijke regeling kunnen komen. Dit is voornamelijk nodig voor het aan gang zijnde witloofseizoen, waarin in grote mate een beroep wordt gedaan op seizoenarbeid. Op het ogenblik weer men in die sector helemaal niet meer hoe de zaken in elkaar zitten en welke administratieve weg er moet worden gevolgd. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Smet.

Mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, belast met het Beleid van gelijke kansen voor mannen en vrouwen. — Mijnheer de Voorzitter, het probleem dat in deze interpellatie wordt aangeraakt, haalt al vele maanden de pers. Er moet dringend een oplossing voor worden gezocht.

Gemeenschapsminister Detiège en ik hebben ter zake een protocol gesloten. Dit had een aantal positieve effecten. Wij hebben die positieve effecten, maar ook de moeilijkheden die er nog zijn, geëvalueerd en op basis hiervan zullen wij verder werken.

Als voorwaarde voor het aangaan van de protocol, hebben wij gesteld dat er voor de lonen een aanvaardbare regeling moest komen. De sociale partners in het paritair comité hebben daags vóór de ondertekening van de protocols en CAO gesloten die voor het eerst in minimumlonen voorzag voor seizoen- en gelegenhedswerk in de tuinbouw. Deze CAO bepaalde minimumlonen dit tussen 1 juni 1992 en 1 januari 1994 om de zes maanden werden opgetrokken om vanaf 1994 samen te vallen met het gewaarborgd minimum maandinkomen dat momenteel 236 frank per uur bedraagt. Vóór het protocol kon men de betrokken werknemers tewerkstellen tegen om het even welk loon. Het minimumloon was niet afdwingbaar zodat onze inspectiediensten uiteraard niet konden optreden.

De protocols voorzagen ook in een reeks maatregelen waaronder het invoeren van een enig sociaal document, de vrijstelling van sociale-zekerheidsbijdragen voor 25 dagen en de nodige acties van de VDAB om de vacatures voor seizoen- en gelegenhedswerk op te vullen. Daarnaast werd er ook een stuurgroep opgericht met vertegenwoordigers van de sociale partners en van de betrokken administraties om de protocols op te volgen.

De stuurgroep heeft de evaluatieverslagen van alle betrokken instanties in verband met de uitvoering van de protocols opgevraagd en besproken. Het zou ons te ver leiden om alle elementen van die evaluatie hier op te sommen, maar ik wil toch enkele belangrijke gegevens mededelen.

Ten eerste, de inspectie sociale wetten van mijn departement heeft in een periode van tien maanden van 1 januari tot 31 oktober 1993, in totaal 459 controles in de tuinbouwsector verricht. Daarbij waren ongeveer 2.500 werknemers betrokken waarvan de helft personen van buiten de Europese Gemeenschap. Het gaat niet alleen over Sikhs maar ook over Oost-Europeanen. Bij deze controles werden 193 processen-verbaal opgemaakt voor het niet-inschrijven van in totaal 668 werknemers in het enig sociaal document en 106 processen-verbaal voor de tewerkstelling van 491 buitenlandse arbeidskrachten in strijd met de wetgeving ter zake. Het gaat om personen die hier werkten zonder arbeidskaart en/of zonder verblijfsvergunning.

Daarbij dienen de cijfers te worden gevoegd aan de controles verricht door andere inspectiediensten zoals de rijkswacht.

Ten tweede, de VDAB heeft tot november 1993 3.666 vacatures ontvangen van de werkgevers, 6.981 werklozen werden verwezen naar werkgevers, 2.369 werknemers werden bij werkgevers geplaatst en 1.214 vacatures werden achteraf door de werkgevers bij de VDAB weer geannuleerd. Het totale aantal vacatures bedroeg dus ongeveer 2.500. Ten opzichte van 1992 bleef het aantal vacatures ongeveer gelijk. In 1993 vonden er door de VDAB echter veel meer verwijzingen plaats.

Ten derde, wat de cijfers betreft van de dienst migratie van de Vlaamse Gemeenschap kunnen volgende gegevens worden medegedeeld.

In verband met aanvragen voor de tewerkstelling van kandidaat-politieke vluchtelingen werden 6.277 aanvraagdossiers ingediend. Er werden 4.931 vergunningen afgeleverd aan 755 werkgevers voor 4.448 kandidaat-politieke vluchtelingen van 55 verschillende nationaliteiten waaronder 42,5 pct. Indiërs en 18,7 pct. Roemenen. Voor andere buitenlandse arbeidskrachten werden 232 aanvragen ingediend voor 48 werkgevers. Er werden 150 vergunningen toegekend voor in totaal 148 Poolse en 2 Bulgaarse werknemers.

Ik geef u al deze cijfers uit het evaluatieverslag omdat zij aantonen dat er in het voorbije jaar inspanningen zijn gedaan.

Wat is nu het beleid voor de toekomst? Een belangrijk gevolg van de protocols met de tuinbouwsector en van de werkzaamheden van de Stuurgroep is dat wij nu zelfs een veel duidelijker beeld

hebben van de situatie in de sector. Op grond daarvan zullen wij het beleid voor de komende jaren beter kunnen bepalen. Ik heb trouwens niet gewacht op de evaluatie om op bepaalde punten al in te grijpen. Vanaf 1 oktober 1993 kunnen kandidaat-politieke vluchtelingen nog alleen worden tewerkgesteld als hun asielaanvraag ontvankelijk werd verklaard. Door die maatregel voorkomen wij dat grote groepen kandidaat-politieke vluchtelingen naar hier komen en van de tijd nodig voor het ontvankelijk verklaren van hun dossier profiteren, om hier te werken.

Onze maatregel heeft zeker zin als men weet dat maar ongeveer 6 pct. van de aanvragen van kandidaat-politieke vluchtelingen ontvankelijk wordt verklaard. Overigens werd mij meegedeeld dat voor alle kandidaat-politieke vluchtelingen die vóór 1 oktober 1993 een asielaanvraag hebben ingediend, het dossier over de ontvankelijkheid van hun aanvraag nog dit voorjaar wordt afgehandeld: ook deze personen zullen dus in de praktijk nog enkel tewerkgesteld kunnen worden als hun asielaanvraag ontvankelijk verklaard is.

Wat de maatregelen voor de toekomst betreft, ben ik van oordeel dat het wel degelijk zin heeft om specifieke maatregelen te nemen voor de sector. Dit zal een normale tewerkstelling in de tuinbouw bevorderen. Ook het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, dat zitting heeft in de Stuurgroep, is die mening toegedaan.

Op het ogenblik wordt bijna dagelijks overleg gepleegd om tot nieuwe maatregelen te komen. Deze gaan in twee richtingen. Ten eerste zijn er de maatregelen voor de echte piekperiodes in bepaalde teelten. Daarbij wordt gedacht aan een RSZ-vrijstelling voor ten hoogste 25 dagen per jaar per werkgever, terwijl nu door de opeenvolgende tewerkstelling van werknemers onder het 25-dagenstelsel veel meer dan 25 dagen per jaar met RSZ-vrijstelling wordt gewerkt. Daarnaast zal voor de langere periodes van tewerkstelling buiten de piekperiodes — de sector is zelf vragende partij voor een regeling voor 65 à 100 dagen per jaar per werknemer — maximaal gebruik worden gemaakt van de maatregelen aangereikt door het globaal plan, bijvoorbeeld vermindering van RSZ voor de laagste lonen, inschakeling van plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen enzovoort. Daarbij zal de tewerkstelling van werklozen in deze sector maximaal worden bevorderd. Met betrekking tot de tewerkstelling voor enerzijds langere periodes en voor anderzijds een sectorloon dat in plaats van 236 frank minimum 246 frank per uur bedraagt, omdat het gaat om tewerkstelling voor periodes van meer dan één maand, moet dit zeker mogelijk zijn. Dit is alleszins de richting waarin de Stuurgroep werkt.

De werkgeversorganisaties hebben een alternatief uitgewerkt, maar de stuurgroep is daar niet op ingegaan. Nog los van de vraag of het principe van een financiering van de sociale zekerheid op grond van de bebouwde oppervlakte aanvaardbaar is, roept het voorstel van werkgeversorganisaties heel wat vragen op, onder meer over de mogelijke RSZ-opbrengst ervan, over de praktische uitvoerbaarheid — dit systeem zou enorm ingewikkeld zijn met uitzonderingen op de uitzonderingen — en vooral over de controleerbaarheid ervan. Voor de toepasbaarheid van het stelsel is het wenselijk dat men geen apart RSZ-stelsel per sector creëert. Het is beter maximaal gebruik te maken van de bestaande systemen van tegemoetkomingen die gelden voor alle sectoren. Daarom richten wij ons naar de maatregelen voorgesteld in het kader van het globaal plan.

Uit de interpellatie leid ik af dat sommigen niet weten dat er nu al een « Enig sociaal document » bestaat. Dat is ook het geval voor de seizoenarbeid waar de heer Ottenbourgh naar verwezen heeft.

Dat enig sociaal document is op het einde van vorig jaar echter komen te vervallen, maar er is reeds voorgesteld om dit, in afwachting van het protocol, te verlengen tot einde maart 1994. Minister De Galan moet dit nog ondertekenen, maar zij heeft het document reeds ontvangen en heeft zich mondeling al akkoord verklaard met de verlenging tot 31 maart 1994. Wij kunnen dus hopen dat dit uiterlijk eind volgende week in orde zal zijn.

De huisvesting van de buitenlandse arbeidskrachten is inderdaad een groot probleem. Zowel de heer Ulburghs als mevrouw Van Cleuvenbergen hebben daar terecht de nadruk op gelegd. De mensonterende omstandigheden waarin sommige mensen met

hun familie zijn gehuisvest, zijn echt niet acceptabel. Wij denken eraan om de voordelen die via het protocol worden verstrekt, zoals de vrijstelling van sociale-zekerheidsbijdragen en de voordelen van het globaal plan, afhankelijk te maken van een goede huisvesting van de buitenlandse werknemers. Als uit een inspectie blijkt dat de betrokken werknemers zijn gehuisvest in kippenhokken of in een serre op paletten moeten slapen, dan zullen wij deze voordelen terugvorderen. Om elke discussie over wat wel en niet toegelaten is uit te sluiten, zullen wij een normenstelsel uitwerken. Een aantal situaties, zoals de reeds genoemde extreme voorbeelden, zijn evident niet acceptabel en hoeven dus niet in een norm te worden opgenomen.

Ik kan de interpellant en degenen die over dit onderwerp aansluitend vragen hebben gesteld, hoe dan ook verzekeren dat de door hen aangehaalde problematiek een permanente bekommernis is van mijzelf en van mijn diensten. Wij willen finaal tot een goede overeenkomst komen waarin alle partijen hun ideeën terugvinden.

De Voorzitter. — Het woord is aan de interpellant.

De heer Ulburghs (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor haar luiterbereidheid, voor haar goede voorname en voor wat zij reeds heeft gepresteerd. Toch wil ik bij enkele punten van haar antwoord een paar bedenkingen formuleren.

Zij heeft gesproken over de controle die gebeurt vanuit haar ministerie en ook van de controle van de rijkswacht. Bestaat er ter zake enige coördinatie?

Het protocol betekent ongetwijfeld een belangrijke stap in de goede richting. Toch is de vraag of men na 31 maart verder zal gaan. Zijn deze voorstellen Europees gecoördineerd? Gedurende het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie heeft de minister vanuit haar bevoegdheid een coördinerende rol gespeeld. Heeft zij daar het probleem van de tewerkstelling van vluchtelingen onder meer als seizoenarbeiders en de daarmee verbonden sociale zekerheid ter sprake gebracht? Dit is natuurlijk een mondiaal probleem, dat echter ook op het Europese niveau moet worden aangepakt.

De minister overweegt om de voordelen van het protocol afhankelijk te maken van een goede huisvesting van de werknemers. Zal deze regel deel uitmaken van het protocol?

Tenslotte wil ik de minister ook vragen of zij reeds contacten heeft gehad met het gemeentebestuur en het OCMW van Sint-Truiden om deze schrijnende problematiek tot een oplossing te brengen?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Smet.

Mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, belast met het Beleid van gelijke kansen voor mannen en vrouwen. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb op de repliek van de heer Ulburghs een drietal verduidelijkingen.

Ten eerste, de controles gebeuren in de regel samen met de rijkswacht. Er is een permanent overleg. Het is voor de bescherming van de arbeidsinspecteurs ook best dat dit zo gebeurt, want zij hebben het vaak moeilijk met de weerzin om gecontroleerd te worden die sommige tuinbouwers openlijk manifesteren.

Ten tweede, het protocol waarover ik het had, is het protocol dat vorig jaar werd gesloten en dat vervallen is op het einde van 1993. Ik heb in mijn antwoord op de interpellatie voortdurend gesproken over het nieuwe protocol dat in voorbereiding is. De tekst daarvan zal normaal in de loop van de maand februari ter beschikking zijn. In dat nieuwe protocol zal een onderscheid worden gemaakt tussen de piekperiodes en de andere periodes, en daarin wordt ook aandacht besteed aan de huisvesting.

Ten derde is er Europa. Er is zijdelings over de tuinbouwsector gepraat omdat men het had over seizoenarbeid. De schrijnende toestanden van de politieke vluchtelingen en vreemdelingen die tewerkgesteld worden in de fruitsector komen niet aan bod in de Sociale Raad, wel in de Raden van Justitie en Binnenlandse Zaken omdat men zich in de Trevi-werkgroep bezighoudt met heel de problematiek van de migratie.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Dames en heren, onze agenda voor vanmorgen is afgewerkt.

Notre ordre du jour de ce matin est ainsi épuisé.

De Senaat vergadert opnieuw vanmiddag om 15 uur.

Le Sénat se réunira cet après-midi à 15 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten om 12 h 10 m.)

(La séance est levée à 12 h 10 m.)

